ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2003

Vyhlásené: 31.12.2003 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

621

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 15. novembra 2000 bol v New Yorku prijatý Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu. V mene Slovenskej republiky bol dohovor podpísaný 14. decembra 2000 v Palerme. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas uznesením č. 582 z 28. októbra 2003 a prezident Slovenskej republiky ho ratifikoval 20. novembra 2003. Ratifikačná listina bola uložená u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, depozitára dohovoru, 3. decembra 2003. Dohovor nadobudol platnosť 29. septembra 2003 v súlade s článkom 38 ods. 1 a pre Slovenskú republiku nadobudne platnosť 2. januára 2004 v súlade s článkom 38. ods. 2. Slovenská republika urobila pri uložení ratifikačnej listiny tieto vyhlásenia:

1. „V zmysle článku 6 ods. 2 písm. d) a článku 13 ods. 5 je príslušným orgánom, ktorý generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov poskytne kópie právnych predpisov Slovenskej republiky, ktoré vykonávajú články 6 a 13 dohovoru, ako aj všetkých podstatných zmien týchto právnych predpisov alebo informáciu o nich, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.“
2. „V zmysle článku 18 ods. 13 sú príslušnými orgánmi na prijímanie žiadostí o vzájomnú právnu pomoc Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky a v prípravnom konaní Generálna prokuratúra Slovenskej republiky.“
3. „V zmysle článku 18 ods. 14 sú pre Slovenskú republiku jazykmi prijateľnými na prijímanie a vyhotovovanie písomných záznamov v súvislosti so žiadosťami o vzájomnú právnu pomoc slovenský, český, anglický a francúzsky jazyk.“
4. „Podľa článku 31 ods. 6 je príslušným orgánom, ktorý môže poskytnúť iným zmluvným stranám pomoc pri vypracovaní opatrení na predchádzanie nadnárodnému organizovanému zločinu, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.“

DOHOVOR ORGANIZÁCIE SPOJENÝCH NÁRODOV PROTI NADNÁRODNÉMU ORGANIZOVANÉMU ZLOČINU

Článok 1
Cieľ

Cieľom tohto dohovoru je pomôcť pri spolupráci v efektívnejšom predchádzaní nadnárodnému organizovanému zločinu a v boji proti nemu.

Článok 2
Vymedzenie pojmov

Na účely tohto dohovoru

(a) „organizovaná zločinecká skupina“ je štruktúrovaná skupina troch alebo viacerých osôb, ktorá existuje počas určitého časového obdobia a koná koordinovane s cieľom spáchať jeden alebo viacej závažných trestných činov alebo trestných činov ustanovených podľa tohto dohovoru na účely získania finančnej alebo inej materiálnej výhody priamo alebo nepriamo,

(b) „závažný trestný čin“ je konanie, ktoré je trestným činom, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou najmenej štyri roky alebo prísnejší trest,

(c) „štruktúrovaná skupina“ je skupina, ktorá nebola náhodne vytvorená na bezprostredné spáchanie trestného činu a v ktorej nemusia byť formálne rozdelené úlohy jej členov, nevyžaduje sa trvanie členstva v nej alebo rozvinutá štruktúra,

(d) „majetok“ sú akékoľvek aktíva, hmotné alebo nehmotné, hnuteľné alebo nehnuteľné, hmatateľné alebo nehmatateľné, ako aj právne dokumenty alebo nástroje preukazujúce právny titul alebo nárok na také aktíva,

(e) „príjmy z trestnej činnosti“ sú akýkoľvek majetok pochádzajúci alebo získaný priamo alebo nepriamo prostredníctvom spáchania trestného činu,

(f) „zmrazenie“ alebo „zaistenie“ je dočasný zákaz presunu, premeny, nakladania alebo pohybu majetku, dočasné prevzatie úschovy takého majetku alebo vykonávanie kontroly nad ním na základe príkazu vydaného súdom alebo iným príslušným orgánom,

(g) „zhabanie“, ktoré v príslušných prípadoch zahŕňa aj prepadnutie, je konečné odňatie majetku na základe príkazu súdu alebo iného príslušného orgánu,

(h) „predikatívny trestný čin“ je akýkoľvek trestný čin, v dôsledku ktorého boli vytvorené príjmy, ktoré sa môžu stať predmetom trestného činu definovaného v článku 6 tohto dohovoru,

(i) „kontrolovaná dodávka“ je postup, ktorý dovoľuje vývoz, tranzit alebo dovoz nezákonných alebo podozrivých zásielok na územie jedného alebo viacerých štátov s vedomím a pod dohľadom ich príslušných orgánov, s cieľom vyšetrovania trestného činu a odhalenia osôb zúčastnených na jeho spáchaní,

(j) „regionálna organizácia hospodárskej integrácie“ je organizácia suverénnych štátov daného regiónu, na ktorú členské štáty presunuli právomoc vo vzťahu k otázkam upraveným týmto dohovorom a ktorá bola riadne oprávnená v súlade s vnútornými postupmi na podpis, ratifikáciu, prijatie, schválenie alebo prístup k tomuto dohovoru; odkaz na „štáty, zmluvné strany“, podľa tohto dohovoru sa uplatňuje aj na takéto organizácie v rozsahu ich právomocí.

Článok 3
Rozsah pôsobnosti

1. Tento dohovor, ak v ňom nie je ustanovené inak, sa uplatňuje na predchádzanie, vyšetrovanie a stíhanie

   (a) trestných činov ustanovených podľa článkov 5, 6,8 a 23 tohto dohovoru a

   (b) závažného trestného činu definovaného v článku 2 tohto dohovoru,

   ak má trestný čin nadnárodný charakter a je spáchaný s účasťou organizovanej zločineckej skupiny.

2. Na účely odseku 1 tohto článku má trestný čin nadnárodný charakter, ak

(a) je spáchaný vo viac ako v jednom štáte,

(b) je spáchaný v jednom štáte, podstatná časť jeho prípravy, plánovania, riadenia alebo kontroly sa však uskutočnila v inom štáte,

(c) je spáchaný v jednom štáte, ale so zapojením organizovanej zločineckej skupiny, ktorá sa zapája do trestnej činnosti vo viac ako v jednom štáte, alebo

(d) je spáchaný v jednom štáte, má však podstatný vplyv v inom štáte.

Článok 4

Ochrana suverenity

1. Štáty, zmluvné strany, vykonávajú svoje záväzky podľa tohto dohovoru v súlade so zásadami zvrchovanej rovnosti a územnej celistvosti štátov a zásadou nezasahovania do vnútorných záležitostí iných štátov.
2. Nič v tomto dohovore neoprávňuje štát, zmluvnú stranu, vykonávať na území iného štátu právomoc a funkcie, ktoré sú podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto iného štátu výlučne vyhradené jeho orgánom.

Článok 5

Trestnosť účasti v organizovanej zločineckej skupine

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na ustanovenie týchto uvedených konaní ako trestných činov, ak boli spáchané úmyselne:

   (a) jedného alebo oboch z nasledujúcich konaní, a to trestných činov rozdielnych od pokusu a dokonania trestnej činnosti:

   (i) dohodnutia sa s jednou osobou alebo viacerými osobami na spáchaní závažného trestného činu na účely priamo alebo nepriamo súvisiace so získaním finančnej alebo inej materiálnej výhody, a ak to vyžadujú vnútroštátne právne predpisy, zahrňujúci čin realizovaný jedným z účastníkov s cieľom naplniť takú dohodu alebo zahrňujúci účasť organizovanej zločineckej skupiny,

   (ii) konania osoby, ktorá, poznajúc cieľ a celkovú trestnú činnosť organizovanej zločineckej skupiny alebo jej zámer spáchať príslušné trestné činy, sa aktívne zúčastní na

   a. trestnej činnosti organizovanej zločineckej skupiny,

   b. inej činnosti organizovanej zločineckej skupiny s vedomím, že jej účasť napomôže dosiahnuť už uvedený cieľ, ktorý je trestný,

   (b) organizovania, riadenia, pomoci, podnecovania, uľahčovania alebo poskytovania rád vo vzťahu k spáchaniu závažného trestného činu za účasti organizovanej zločineckej skupiny.

2. Vedomosť, úmysel, cieľ a účel alebo dohoda uvedené v odseku 1 tohto článku sa môžu vyvodiť z objektívnych faktických okolností.
3. Štáty, zmluvné strany, ktorých vnútroštátne právne predpisy na účely trestných činov ustanovených podľa odseku 1 písm. a) bodu (i) tohto článku vyžadujú účasť organizovanej zločineckej skupiny, zabezpečia, aby ich vnútroštátne právne predpisy zahŕňali všetky závažné trestné činy spáchané s účasťou organizovaných zločineckých skupín. Také štáty, zmluvné strany, ako aj štáty, zmluvné strany, ktorých vnútroštátne právne predpisy na účely trestných činov ustanovených podľa odseku 1 písm. a) bodu (i) tohto článku vyžadujú na naplnenie dohody aktívne konanie, oznámia túto skutočnosť generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov pri podpise, pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo pri prístupe k tomuto dohovoru.

Článok 6

Trestnosť legalizácie príjmov z trestnej činnosti

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho právneho poriadku potrebné legislatívne a iné opatrenia na ustanovenie týchto uvedených konaní ako trestných činov, ak boli spáchané úmyselne:

(a) (i) premeny alebo presunu majetku s vedomím, že taký majetok je príjmom z trestnej činnosti, na účel zatajenia alebo zastretia nelegálneho pôvodu tohto majetku alebo na účel poskytnutia pomoci akejkoľvek osobe, ktorá sa zúčastnila na spáchaní predikatívneho trestného činu, aby sa mohla vyhnúť právnym následkom svojho konania,

(ii) zatajenia alebo zastretia skutočnej povahy, zdroja, umiestnenia, nakladania, pohybu alebo vlastníctva, alebo práv k majetku s vedomím, že takýto majetok je príjmom z trestnej činnosti,

(b) pri zohľadnení základných zásad vnútroštátneho právneho poriadku:

(i) nadobudnutia, držby alebo užívania majetku s vedomím v čase jeho prijatia, že takýto majetok je príjmom z trestnej činnosti,

(ii) účasti, združenia alebo spolčenia sa na účel spáchania akéhokoľvek trestného činu ustanoveného podľa tohto článku, pokus o jeho spáchanie, ako aj napomáhanie, podnecovanie, uľahčovanie alebo poskytovanie rád pri jeho spáchaní.

2. Na účely implementácie alebo uplatňovania odseku 1 tohto článku

(a) každý štát, zmluvná strana, sa bude usilovať uplatňovať odsek 1 tohto článku na čo najširší okruh predikatívnych trestných činov,

(b) každý štát, zmluvná strana, zahrnie medzi predikatívne trestné činy všetky závažné trestné činy, ako sú definované v článku 2 tohto dohovoru, a trestné činy ustanovené podľa článkov 5, 8 a 23 tohto dohovoru; štáty, zmluvné strany, ktorých legislatíva ustanovuje zoznam konkrétnych predikatívnych trestných činov, minimálne zaradia do takého zoznamu ucelený okruh trestných činov spojených s organizovanými zločineckými skupinami,

(c) na účely písmena b) predikatívne trestné činy zahŕňajú trestné činy spáchané tak v rámci hraníc, ako aj za hranicami trestnej právomoci daného štátu, zmluvnej strany; trestné činy spáchané za hranicami právomoci štátu, zmluvnej strany, tvoria predikatívne trestné činy len v prípade, ak príslušné konanie je trestné podľa vnútroštátnych právnych predpisov štátu, kde bolo spáchané a kde by bolo trestným činom podľa vnútroštátnych právnych predpisov štátu, zmluvnej strany, ktorý vykonáva alebo uplatňuje tento článok, ak by bolo spáchané na jeho území,

(d) každý štát, zmluvná strana, poskytne generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov kópie alebo popis svojich právnych predpisov, ktoré vykonávajú tento článok, ako aj akýchkoľvek podstatných zmien týchto právnych predpisov,

(e) môže byť v prípade, ak si to vyžadujú základné zásady vnútroštátneho právneho poriadku štátu, zmluvnej strany, ustanovené, že trestné činy uvedené v odseku 1 tohto článku sa nevzťahujú na osoby, ktoré spáchali predikatívny trestný čin,

(f) vedomosť, úmysel alebo účel ako prvky skutkovej podstaty trestného činu uvedeného v odseku 1 tohto článku sa môže vyvodiť z objektívnych faktických okolností.

Článok 7

Opatrenia na boj proti praniu špinavých peňazí

1. Každý štát, zmluvná strana,

(a) v rámci svojej pôsobnosti a s cieľom zabrániť a odhaliť všetky formy prania špinavých peňazí vytvorí ucelený vnútroštátny režim regulácie a dozoru vo vzťahu k bankám a nebankovým finančným inštitúciám, a ak je to vhodné, k iným orgánom náchylným na pranie špinavých peňazí, ktorý bude klásť dôraz na požiadavky týkajúce sa identifikácie klienta, vedenia záznamov a oznamovania podozrivých operácií,

(b) bez dotknutia sa článkov 18 a 27 tohto dohovoru zabezpečí, aby administratívne orgány, orgány regulácie, orgány zabezpečujúce uplatňovanie práva a iné orgány určené na boj proti praniu špinavých peňazí (vrátane súdnych orgánov, ak je to vhodné podľa vnútroštátnych právnych predpisov) boli spôsobilé spolupracovať a vymieňať si informácie na národnej a medzinárodnej úrovni za podmienok ustanovených ich vnútroštátnymi právnymi predpismi, a na tento účel posúdi vytvorenie útvaru pre finančné spravodajstvo, ktorý bude pôsobiť ako národné centrum zhromažďovania, analýz a rozširovania informácií týkajúcich sa možného prania špinavých peňazí.

2. Štáty, zmluvné strany, posúdia realizáciu možných opatrení na odhalenie a sledovanie pohybu hotovosti a príslušných cenných papierov prevoditeľných rubopisom cez svoje hranice v súlade so zárukami na zabezpečenie správneho využitia informácií a bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom obmedzil pohyb legálneho kapitálu. Také opatrenia môžu zahŕňať požiadavku, aby jednotlivci a obchodné podniky oznamovali cezhraničné presuny značného množstva hotovosti a príslušných cenných papierov prevoditeľných rubopisom.
3. Štáty, zmluvné strany, sa vyzývajú, aby pri vytvorení vnútroštátneho režimu regulácie a dozoru podľa ustanovení tohto článku a bez dotknutia sa akéhokoľvek iného článku tohto dohovoru použili ako návod relevantné iniciatívy regionálnych, interregionálnych a mnohostranných organizácií proti praniu špinavých peňazí.
4. Štáty, zmluvné strany, sa budú usilovať o rozvoj a podporu globálnej, regionálnej, subregionálnej a dvojstrannej spolupráce medzi justičnými orgánmi, orgánmi zabezpečujúcimi uplatňovanie práva a orgánmi finančnej správy s cieľom boja proti praniu špinavých peňazí.

Článok 8

Trestnosť korupcie

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na ustanovenie týchto uvedených konaní ako trestných činov, ak boli spáchané úmyselne:
   (a) prísľubu, ponuky alebo poskytnutia nenáležitej výhody verejnému činiteľovi, priamo alebo nepriamo, pre samotného činiteľa alebo inej osobe, alebo subjektu, aby daný činiteľ konal alebo sa zdržal konania pri výkone svojich úradných povinností,
   (b) vyžadovania alebo prijatia nenáležitej výhody verejným činiteľom, priamo alebo nepriamo, pre samotného činiteľa alebo pre inú fyzickú osobu alebo právnickú osobu, aby daný činiteľ konal alebo sa zdržal konania pri výkone svojich úradných povinností.
2. Každý štát, zmluvná strana, posúdi prijatie potrebných legislatívnych alebo iných opatrení na ustanovenie konaní uvedených v odseku 1 tohto článku ako trestných činov, ak boli spáchané s účasťou zahraničného verejného činiteľa alebo medzinárodného úradníka. Podobne každý štát, zmluvná strana, posúdi možnosť, aby boli iné formy korupcie ustanovené ako trestné činy.
3. Každý štát, zmluvná strana, taktiež prijme potrebné opatrenia na to, aby spolupáchateľstvo na spáchaní trestného činu ustanoveného v súlade s týmto článkom sa považovalo za trestný čin.
4. Na účely odseku 1 tohto článku a článku 9 „verejný činiteľ" je verejný činiteľ alebo osoba poskytujúca verejnú službu tak, ako je to definované vo vnútroštátnych právnych predpisoch a ako sa to uplatňuje v trestnom práve štátu, zmluvnej strany, v ktorom daná osoba vykonáva tieto funkcie.

Článok 9

Opatrenia proti korupcii

1. Okrem opatrení uvedených v článku 8 tohto dohovoru každý štát, zmluvná strana, v miere primeranej a zodpovedajúcej jej právnemu poriadku prijme legislatívne, administratívne alebo iné efektívne opatrenia na podporu bezúhonnosti, ako aj na predchádzanie, odhaľovanie a trestanie korupcie verejných činiteľov.
2. Každý štát, zmluvná strana, prijme opatrenia na zabezpečenie efektívnej činnosti jej orgánov v oblasti predchádzania, odhaľovania a trestania korupcie verejných činiteľov vrátane poskytnutia dostatočnej nezávislosti týmto orgánom, aby sa zabránilo úsiliu o nevhodný vplyv na ich činnosť.

Článok 10

Zodpovednosť právnických osôb

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme všetky opatrenia zlučiteľné s jeho právnymi zásadami na upravenie zodpovednosti právnických osôb za účasť na závažných trestných činoch, ktoré boli spáchané s účasťou organizovanej zločineckej skupiny, a za trestné činy ustanovené podľa článkov 5, 6, 8 a 23 tohto dohovoru.
2. Podľa právnych zásad štátu, zmluvnej stany, zodpovednosť právnických osôb môže byť trestnoprávna, občianskoprávna alebo administratívna.

3. Takáto zodpovednosť sa netýka trestnoprávnej zodpovednosti fyzických osôb, ktoré spáchali trestné činy.
4. Každý štát, zmluvná strana, predovšetkým zabezpečí, aby boli právnické osoby zodpovedné podľa tohto článku podrobené účinným, primeraným a odradzujúcim trestnoprávnym alebo netrestnoprávnym sankciám vrátane peňažných sankcií.

Článok 11

Stíhanie, vynesenie rozsudku a tresty

1. Každý štát, zmluvná strana, určí za spáchanie trestného činu ustanoveného podľa článkov 5, 6,8 a 23 tohto dohovoru sankcie, ktoré zohľadnia závažnosť tohto trestného činu.
2. Každý štát, zmluvná strana, sa bude usilovať zabezpečiť, aby akékoľvek diskrečné oprávnenia podľa vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa stíhania osôb za trestné činy, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, sa vykonávali tak, aby sa dosiahla maximálna účinnosť opatrení uplatňovania práva vo vzťahu k týmto trestným činom a aby sa bral potrebný ohľad na potrebu zabrániť ich spáchaniu.
3. V prípade trestných činov ustanovených podľa článkov 5, 6, 8 a 23 tohto dohovoru prijme každý štát, zmluvná stana, v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi a s náležitým ohľadom na práva obhajoby vhodné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa pri podmienkach ustanovených v spojitosti s rozhodnutím o prepustení počas trvajúceho procesu alebo o odvolaní vzala do úvahy potreba zabezpečiť prítomnosť obžalovaného na ďalšom trestnom konaní.
4. Každý štát, zmluvná strana, zabezpečí, aby jeho súdy alebo iné príslušné orgány brali do úvahy závažnú povahu trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, pri zvažovaní otázky možnosti predčasného alebo podmienečného prepustenia osôb odsúdených za také trestné činy.
5. Každý štát, zmluvná strana, ak je to vhodné, ustanoví vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch dlhú premlčaciu lehotu, v ktorej rámci je potrebné začať trestné stíhanie, a dlhšiu lehotu v prípade, ak sa údajný páchateľ vyhýbal výkonu spravodlivosti.
6. Nič obsiahnuté v tomto dohovore nemá vplyv na zásadu, na základe ktorej označenie trestných činov ustanovených podľa tohto dohovoru a použiteľných právnych prostriedkov obhajoby alebo iných zásad upravujúcich zákonnosť konania je vyhradené vnútroštátnym právnym predpisom štátu, zmluvnej strany, a na zásadu, na základe ktorej sú také trestné činy stíhané a trestané v súlade s týmito právnymi predpismi.

Článok 12

Zhabanie a zaistenie

1. Štáty, zmluvné strany, prijmú v rámci svojich vnútroštátnych právnych poriadkov v najväčšej možnej miere opatrenia na umožnenie zhabania
   (a) príjmov z trestnej činnosti pochádzajúcich zo spáchania trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, alebo majetku, ktorého hodnota zodpovedá takým príjmom,
   (b) majetku, zariadenia alebo iných prostriedkov použitých alebo určených na použitie pri trestných činoch, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor.
2. Štáty, zmluvné strany, prijmú všetky opatrenia potrebné na umožnenie zistenia, odhalenia, zmrazenia alebo zaistenia ktorejkoľvek veci uvedenej v odseku 1 tohto článku na účely jej následného zhabania.
3. Ak boli príjmy z trestnej činnosti čiastočne alebo úplne prevedené alebo premenené za iný majetok, opatrenia uvedené v tomto článku sa uplatnia proti takému majetku namiesto príjmov z trestnej činnosti.
4. Ak boli príjmy z trestnej činnosti zmiešané s majetkom získaným zo zákonných zdrojov, podlieha takýto majetok, bez dotknutia sa akýchkoľvek oprávnení týkajúcich sa zmrazenia alebo zaistenia, zhabaniu v rozsahu zodpovedajúcom vyčíslenej hodnote príjmov z trestnej činnosti.
5. Proti zisku alebo inému prospechu, ktorý pochádza z príjmov z trestnej činnosti, z majetku, na ktorý boli príjmy z trestnej činnosti prevedené alebo premenené, alebo z majetku, s ktorým boli

príjmy z trestnej činnosti zmiešané, sa tiež uplatnia opatrenia uvedené v tomto článku rovnakým spôsobom a v rovnakom rozsahu ako proti príjmom z trestnej činnosti.

6. Na účely tohto článku a článku 13 každý štát, zmluvná strana, splnomocní svoje súdy alebo iné príslušné orgány vydávať rozhodnutia o predložení alebo zaistení bankových, finančných alebo obchodných záznamov. Štáty, zmluvné strany, neodmietnu konať podľa ustanovení tohto odseku z dôvodu bankového tajomstva.
7. Štáty, zmluvné strany, môžu posúdiť možnosť požadovať, aby páchateľ preukázal zákonný pôvod predpokladaných príjmov z trestnej činnosti alebo iného majetku podliehajúceho zhabaniu, a to v rozsahu, v akom je taká požiadavka v súlade so zásadami ich vnútroštátneho právneho poriadku a s povahou ich súdneho a iného konania.
8. Ustanovenia tohto článku sa nebudú vykladať tak, že sa týkajú práv dobromyseľných tretích osôb.
9. Nič obsiahnuté v tomto článku nemá vplyv na zásadu, podľa ktorej opatrenia v ňom uvedené sú definované a vykonávané v súlade a za podmienok ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov štátu, zmluvnej strany.

Článok 13
Medzinárodná spolupráca na účely zhabania

1. Štát, zmluvná strana, ktorý prijal žiadosť od iného štátu, zmluvnej strany, ktorý má právomoc nad trestnými činmi, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, na zhabanie príjmov z trestnej činnosti, majetku, zariadenia alebo iných prostriedkov uvedených v článku 12 ods. 1 tohto dohovoru, ktoré sa nachádzajú na jeho území, v najväčšej možnej miere, akú umožňuje jeho vnútroštátny právny poriadok,
   (a) postúpi žiadosť svojim príslušným orgánom s cieľom získať rozhodnutia o zhabaní a v prípade jeho vydania ho vykoná, alebo
   (b) postúpi svojim príslušným orgánom rozhodnutie o zhabaní vydané súdom na území dožadujúcej zmluvnej strany podľa článku 12 ods. 1 na účely jeho vykonania v rozsahu uvedenom v žiadosti, a to pokiaľ sa vzťahuje na príjmy z trestnej činnosti, majetok, zariadenie alebo iné prostriedky uvedené v článku 12 ods. 1, ktoré sa nachádzajú na území dožiadaného štátu, zmluvnej strany.
2. Podľa žiadosti iného štátu, zmluvnej strany, ktorý má právomoc nad trestným činom, na ktorý sa vzťahuje tento dohovor, prijme dožiadaný štát, zmluvná strana, opatrenia na zistenie, odhalenie, zmrazenie alebo zaistenie príjmov z trestnej činnosti, majetku, zariadenia alebo iných prostriedkov uvedených v článku 12 ods. 1 na účely nariadenia prípadného zhabania dožadujúcim štátom, zmluvnou stranou, alebo na základe žiadosti podľa odseku 1 tohto článku dožiadaný štát, zmluvná strana.
3. Ustanovenia článku 18 tohto dohovoru sa uplatňujú mutatis mutandis na tento článok. Okrem informácií uvedených v článku 18 ods. 15 žiadosti podľa tohto článku obsahujú
   (a) v prípade žiadosti vzťahujúcej sa na odsek 1 písm. a) tohto článku popis majetku, ktorý má byť zhabaný, a uvedenie skutočností, na ktoré sa odvoláva dožadujúci štát, zmluvná strana, a ktoré postačujú na to, aby dožiadaný štát, zmluvná strana, mohol prijať opatrenia na vydanie rozhodnutia podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov,
   (b) v prípade žiadosti vzťahujúcej sa na odsek 1 písm. b) tohto článku právne prijateľnú kópiu rozhodnutia o zhabaní vydaného dožadujúcim štátom, zmluvnou stranou, na ktorom je žiadosť založená, uvedenie skutočností a informácií v rozsahu, v akom sa požaduje vykonanie rozhodnutia,
   (c) v prípade žiadosti vzťahujúcej sa na odsek 2 tohto článku uvedenie skutočností, na ktoré sa odvoláva dožadujúci štát, zmluvná strana, a popis požadovaných opatrení.
4. Rozhodnutia alebo opatrenia podľa odsekov 1 a 2 tohto článku prijme dožiadaný štát, zmluvná strana, v súlade a za podmienok ustanovení svojich vnútroštátnych právnych predpisov a svojich procesných pravidiel alebo ustanovení akejkoľvek dvojstrannej alebo mnohostrannej zmluvy, dohody alebo dojednania, ktorým môže byť viazaný vo vzťahu k dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane.

5. Každý štát, zmluvná strana, poskytne generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov kópie alebo popis svojich zákonov a iných právnych predpisov, ktoré vykonávajú tento článok, ako aj akýchkoľvek podstatných zmien týchto zákonov a právnych predpisov.
6. Ak sa štát, zmluvná strana, rozhodne podmieniť prijatie opatrení uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku existenciou príslušnej zmluvy, bude tento štát, zmluvná strana, posudzovať tento dohovor ako nevyhnutný a dostatočný zmluvný základ.
7. Štát, zmluvná strana, môže odmietnuť spoluprácu podľa tohto článku, ak trestný čin, na ktorý sa žiadosť vzťahuje, nie je trestným činom, na ktorý sa vzťahuje tento dohovor.
8. Ustanovenia tohto článku sa nebudú vykladať tak, že sa dotýkajú práv dobromyseľných tretích osôb.
9. Štáty, zmluvné strany, zvážia uzavretie dvojstranných a mnohostranných zmlúv, dohôd alebo dojednaní na účely zvýšenia efektívnosti medzinárodnej spolupráce podľa tohto článku.

Článok 14

Nakladanie so zhabanými príjmami z trestnej činnosti alebo s majetkom

1. S príjmami z trestnej činnosti alebo s majetkom zhabaným štátom, zmluvnou stranou, podľa článku 12 alebo článku 13 ods. 1 tohto dohovoru nakladá tento štát, zmluvná strana, v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi a s administratívnymi postupmi.
2. Ak štáty, zmluvné strany, konajú na základe žiadosti iného štátu, zmluvnej strany, v súlade s článkom 13 tohto dohovoru, posúdia prednostne, v rozsahu prípustnom podľa vnútroštátnych právnych predpisov, a ak sa tak požaduje, možnosť vrátiť zhabané príjmy z trestnej činnosti alebo majetok dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, aby tento štát mohol poskytnúť kompenzáciu obetiam trestného činu, alebo takéto príjmy z trestnej činnosti vrátiť ich oprávneným vlastníkom.
3. Ak štát, zmluvná strana, koná na základe žiadosti iného štátu, zmluvnej strany, v súlade s článkami 12 a 13 tohto dohovoru, môže osobitne posúdiť uzavretie dohôd a dojednaní o
   (a) poskytnutí hodnoty takýchto príjmov z trestnej činnosti alebo majetku, alebo prostriedkov pochádzajúcich z predaja takýchto príjmov z trestnej činnosti alebo majetku, alebo ich časti v prospech účtu zriadeného podľa článku 30 ods. 2 písm. c) tohto dohovoru a v prospech medzivládnych orgánov špecializujúcich sa na boj proti organizovanému zločinu,
   (b) rozdelení si takýchto príjmov z trestnej činnosti alebo majetku, alebo prostriedkov pochádzajúcich z predaja takýchto príjmov z trestnej činnosti alebo majetku s inými štátmi, zmluvnými stranami, a to na základe pravidelnosti alebo individuálne, v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi alebo s administratívnymi postupmi.

Článok 15

Právomoc

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme potrebné opatrenia na založenie právomoci nad trestnými činmi ustanovenými podľa článkov 5, 6, 8 a 23 tohto dohovoru, ak
   (a) trestný čin je spáchaný na území tohto štátu, zmluvnej strany, alebo
   (b) trestný čin je spáchaný na palube lode plávajúcej pod vlajkou tohto štátu, zmluvnej strany, alebo lietadla, ktoré je v čase spáchania trestného činu registrované podľa právneho poriadku tohto štátu, zmluvnej strany.
2. Za podmienok článku 4 tohto dohovoru môže štát, zmluvná strana, založiť svoju právomoc aj nad každým takýmto trestným činom, ak
   (a) trestný čin je spáchaný proti občanovi tohto štátu, zmluvnej strany,
   (b) trestný čin je spáchaný občanom tohto štátu, zmluvnej strany, alebo osobou bez štátnej príslušnosti, ktorá má svoj obvyklý pobyt na jeho území, alebo
   (c) trestný čin
   (i) je jedným z trestných činov ustanovených podľa článku 5 ods. 1 tohto dohovoru a je spáchaný mimo jeho územia na účely spáchania závažného trestného činu na jeho území,

(ii) je jedným z trestných činov ustanovených podľa článku 6 ods. 1 písm. b) bodu (ii) tohto dohovoru a je spáchaný mimo jeho územia na účel spáchania trestného činu ustanoveného podľa článku 6 ods. 1 písm. a) bodu (i) alebo (ii) alebo písm. b) bodu (i) tohto dohovoru na jeho území.

3. Na účely článku 16 ods. 10 tohto dohovoru každý štát, zmluvná strana, prijme potrebné opatrenia na založenie jeho právomoci nad trestnými činmi, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, ak sa údajný páchateľ nachádza na jeho území a nevydá takúto osobu výlučne na základe toho, že je jeho občanom.

4. Každý štát, zmluvná strana, môže prijať potrebné opatrenia aj na založenie jeho právomoci nad trestnými činmi, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, ak sa údajný páchateľ nachádza na jeho území a nevydá ho.

5. Ak štátu, zmluvnej strane, ktorý vykonáva svoju právomoc podľa odseku 1 alebo 2 tohto článku, bolo oznámené alebo iným spôsobom zistí, že jeden alebo viacero iných štátov, zmluvných strán, vedie vyšetrovanie, stíhanie alebo súdne konanie vo vzťahu k rovnakému skutku, príslušné orgány týchto štátov, zmluvných strán, budú, ak je to vhodné, viesť vzájomné konzultácie s cieľom koordinovať svoje postupy.

6. Bez dotknutia sa noriem všeobecného medzinárodného práva tento dohovor nevylučuje výkon akejkoľvek trestnej právomoci založenej štátom, zmluvnou stranou, v súlade s jeho vnútroštátnymi právnymi predpismi.

Článok 16

Extradícia

1. Tento článok sa uplatňuje na trestné činy, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, alebo na prípady, keď je trestný čin podľa článku 3 ods. 1 písm. a) alebo b) spáchaný s účasťou organizovanej zločineckej skupiny a osoba, ktorej vydanie sa požaduje, sa nachádza na území dožiadaného štátu, zmluvnej strany, a to za podmienky, že takýto trestný čin, pre ktorý sa požaduje vydanie, je trestným podľa vnútroštátnych právnych predpisov dožadujúceho aj dožiadaného štátu, zmluvnej strany.

2. Ak žiadosť o vydanie obsahuje niekoľko samostatných závažných trestných činov, z ktorých na niektoré sa nevzťahuje tento dohovor, dožiadaný štát, zmluvná strana, môže uplatniť tento článok aj vo vzťahu k takýmto trestným činom.

3. Každý z trestných činov, na ktoré sa uplatňuje tento článok, sa považuje za extradičný trestný čin v akejkoľvek zmluve o vydávaní uzavretej medzi štátmi, zmluvnými stranami. Štáty, zmluvné strany, sa zaväzujú zahrnúť takéto trestné činy ako extradičné trestné činy do každej zmluvy o vydávaní, ktorú medzi sebou uzavrú.

4. Ak štát, zmluvná strana, ktorý podmieňuje vydanie existenciou zmluvy, prijme žiadosť o vydanie od iného štátu, zmluvnej strany, s ktorým nemá uzavretú zmluvu o vydávaní, môže považovať tento dohovor za právny základ na vydanie vo vzťahu k akémukoľvek trestnému činu, na ktorý sa uplatňuje tento článok.

5. Štáty, zmluvné strany, ktoré podmieňujú vydanie existenciou zmluvy,

   (a) pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí, schválení alebo prístupe k tomuto dohovoru oznámia generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov, či budú využívať tento dohovor ako právny základ na spoluprácu pri vydávaní s inými štátmi, zmluvnými stranami tohto dohovoru, a

   (b) ak nevyužívajú tento dohovor ako právny základ na spoluprácu pri vydávaní, budú sa usilovať tam, kde je to vhodné, uzavrieť s inými štátmi, zmluvnými stranami tohto dohovoru, zmluvy o vydávaní s cieľom vykonať tento článok.

6. Štáty, zmluvné strany, ktoré nepodmieňujú vydanie existenciou zmluvy, uznajú medzi sebou trestné činy, na ktoré sa uplatňuje tento článok, za extradičné trestné činy.

7. Vydávanie sa uskutočňuje za podmienok ustanovených vnútroštátnymi právnymi predpismi dožiadaného štátu, zmluvnej strany, alebo príslušnými zmluvami o vydávaní vrátane podmienok spojených s požiadavkami na minimálny trest v prípade vydania a dôvodov, na ktorých základe môže dožiadaný štát, zmluvná strana, vydanie odmietnuť.

8. Štáty, zmluvné strany, sa v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi budú usilovať vo vzťahu ku ktorémukoľvek trestnému činu, na ktorý sa uplatňuje tento článok, urýchliť vydávacie konanie a zjednodušiť s ním spojené požiadavky na predloženie dôkazov.

9. Podľa ustanovení svojich vnútroštátnych právnych predpisov a svojich zmlúv o vydávaní môže dožiadaný štát, zmluvná strana, na žiadosť dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, po tom, čo sa uistí, že okolnosti na to oprávňujú a majú neodkladný charakter, vziať do väzby osobu, o ktorej vydanie sa žiada a ktorá sa nachádza na jeho území, prípadne prijať iné vhodné opatrenia na zabezpečenie jej prítomnosti pri vydávacom konaní.

10. Štát, zmluvná strana, na ktorého území sa údajný páchateľ nachádza, je povinný v prípade, ak nevydá osobu pre trestný čin, na ktorý sa vzťahuje tento článok, len z dôvodu, že je jeho štátnym občanom, predložiť na žiadosť štátu, zmluvnej strany, žiadajúcej o vydanie bez zbytočného odkladu vec svojim príslušným orgánom na účely trestného stíhania. Tieto orgány prijmú svoje rozhodnutie a vedú svoje konanie rovnakým spôsobom ako v prípade akéhokoľvek iného trestného činu so závažným charakterom podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu, zmluvnej strany. Dotknuté štáty, zmluvné strany, spolupracujú navzájom, najmä čo sa týka procesnej a dôkazovej stránky, aby sa zabezpečila účinnosť takéhoto stíhania.

11. Ak štát, zmluvná strana, môže podľa jeho vnútroštátnych právnych predpisov vydať alebo inak odovzdať svojho občana iba za splnenia podmienky, že sa táto osoba vráti do tohto štátu na výkon trestu uloženého ako výsledok procesu alebo konania, pre ktoré sa žiadalo vydanie alebo odovzdanie, a tento štát, zmluvná strana, a štát, zmluvná strana, dožadujúci vydanie tejto osoby sa dohodnú na tejto možnosti a o ďalších podmienkach, ktoré považujú za vhodné, bude takéto podmienečné vydanie alebo odovzdanie dostatočným splnením na to, aby štát, zmluvná strana, nemusel postupovať podľa odseku 10 tohto článku.

12. Ak sa vydanie, o ktoré sa žiada na účely vykonania rozsudku, odmietlo na základe toho, že osoba je občanom dožiadaného štátu, zmluvnej strany, tento štát, ak to jeho vnútroštátne právne predpisy pripúšťajú a ak je to v súlade s požiadavkami jeho vnútroštátnych právnych predpisov, posúdi na základe žiadosti dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, vykonanie rozsudku alebo zostávajúcej časti rozsudku, ktorý bol vynesený podľa vnútroštátnych právnych predpisov dožadujúceho štátu, zmluvnej strany.

13. Každej osobe, voči ktorej sa vedie konanie v súvislosti s akýmkoľvek trestným činom, na ktorý sa uplatňuje tento článok, sa zaručuje spravodlivé zaobchádzanie vo všetkých štádiách konania vrátane priznania všetkých práv a záruk, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy štátu, zmluvnej strany, na ktorého území sa táto osoba nachádza.

14. V tomto dohovore sa nič nebude vykladať tak, že zakladá záväzok vydať, ak dožiadaný štát, zmluvná strana, má podstatné dôvody predpokladať, že žiadosť na vydanie bola daná na účely stíhania alebo potrestania osoby z dôvodu jej pohlavia, rasy, náboženstva, národnosti, etnického pôvodu alebo politických názorov alebo že vyhovenie tejto žiadosti by spôsobilo ujmu na postavení tejto osoby z akéhokoľvek z týchto dôvodov.

15. Štáty, zmluvné strany, nemôžu odmietnuť žiadosť o vydanie iba na základe toho, že trestný čin sa posudzuje ako trestný čin obsahujúci fiškálny prvok.

16. Dožiadaný štát, zmluvná strana, pred odmietnutím vydania vedie, ak je to vhodné, s dožadujúcim štátom, zmluvnou stranou, konzultácie, aby mu poskytol dostatočne rozsiahlu možnosť vysvetliť svoje názory a poskytnúť informácie súvisiace s jeho tvrdeniami.

17. Štáty, zmluvné strany, sa budú usilovať uzavrieť dvojstranné a mnohostranné dohody alebo dojednania na účely vykonania alebo zvýšenia účinnosti vydávania.

Článok 17
Odovzdávanie odsúdených osôb

Štáty, zmluvné strany, môžu posúdiť uzavretie dvojstranných alebo mnohostranných dohôd alebo dojednaní o odovzdávaní osôb odsúdených na výkon trestu odňatia slobody alebo na inú formu obmedzenia osobnej slobody za trestné činy, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, na svoje územie, aby tam mohli trest vykonať.

Článok 18

Vzájomná právna pomoc

1. Štáty, zmluvné strany, si navzájom poskytnú čo najširšiu mieru vzájomnej právnej pomoci pri vyšetrovaní, stíhaní a súdnom konaní týkajúcom sa trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, podľa článku 3 a vzájomne si poskytnú podobnú pomoc, ak dožadujúci štát, zmluvná strana, má rozumné dôvody predpokladať, že trestný čin podľa článku 3 ods. 1 písm. a) alebo b) má nadnárodný charakter vrátane prípadov, ak obete, svedkovia, príjmy, prostriedky alebo dôkazy o takomto trestnom čine sa nachádzajú v dožiadanom štáte, zmluvnej strane, a ide o trestné činy s účasťou organizovanej zločineckej skupiny.
2. Vo vzťahu k trestným činom, za ktoré právnická osoba môže byť zodpovedná v súlade s článkom 10 tohto dohovoru v dožadujúcom štáte, zmluvnej strane, sa vzájomná právna pomoc poskytne v najväčšom možnom rozsahu podľa príslušných zákonov, zmlúv, dohôd a dojednaní dožiadaného štátu, zmluvnej strany, týkajúcich sa vyšetrovania, stíhania a súdneho konania.
3. Vzájomná právna pomoc poskytovaná podľa tohto článku sa môže požadovať na ktorýkoľvek z týchto účelov:
   a) vykonanie dôkazov alebo zabezpečenie vyjadrení osôb,
   b) doručovanie súdnych písomností,
   c) vykonanie prehliadok, zaistenia a zmrazenia,
   d) ohliadka objektov a miest,
   e) poskytovanie informácií, dôkazných predmetov a znaleckých posudkov,
   f) poskytovanie originálov alebo overených kópií relevantných písomností a záznamov vrátane vládnych, bankových, finančných, firemných alebo obchodných záznamov,
   g) identifikácia a odhalenie príjmov z trestnej činnosti, majetku, prostriedkov a iných predmetov na účely dokazovania,
   h) uľahčenie dobrovoľnej účasti osôb na území dožadujúceho štátu, zmluvnej strany,
   i) akýkoľvek iný druh pomoci, ktorá nie je v rozpore s vnútroštátnymi právnymi predpismi dožiadanej zmluvnej strany.
4. Bez dotknutia sa vnútroštátnych právnych predpisov môžu príslušné orgány štátu, zmluvnej strany, bez predchádzajúcej žiadosti odovzdávať informácie týkajúce sa trestných vecí príslušnému orgánu iného štátu, zmluvnej strany, v prípadoch, ak sa domnievajú, že takáto informácia môže tomuto orgánu pomôcť pri vykonávaní alebo úspešnom ukončení vyšetrovania a iného trestného konania, alebo môže byť základom žiadosti vypracovanej týmto štátom, zmluvnou stranou, podľa tohto dohovoru.
5. Zaslanie informácie podľa odseku 4 tohto článku sa uskutoční bez vplyvu na vyšetrovanie a trestné konanie na území štátu, ktorého príslušné orgány poskytujú informáciu. Príslušné orgány na žiadosť zabezpečia dôvernosť informácie aj dočasne alebo obmedzenie jej použitia. To však nebráni tomu, aby prijímajúci štát, zmluvná strana, zverejnil vo svojom konaní informáciu, ktorá zbavuje obvinenú osobu viny. V takých prípadoch prijímajúci štát, zmluvná strana, oznámi túto skutočnosť odovzdávajúcemu štátu, zmluvnej strane, pred zverejnením, a ak je požiadaný, uskutoční konzultácie s odovzdávajúcim štátom, zmluvnou stranou. Ak vo výnimočných prípadoch predchádzajúce oznámenie nie je možné, prijímajúci štát, zmluvná strana, oznámi odovzdávajúcemu štátu, zmluvnej strane, zverejnenie bez zbytočného odkladu.
6. Ustanovenia tohto článku sa nedotýkajú záväzkov vyplývajúcich z akejkoľvek inej dvojstrannej alebo mnohostrannej zmluvy, ktorá úplne alebo čiastočne upravuje alebo bude upravovať vzájomnú právnu pomoc.
7. Odseky 9 až 29 tohto článku sa uplatňujú na žiadosť podľa tohto článku, ak príslušné štáty, zmluvné strany, nie sú viazané zmluvou o vzájomnej právnej pomoci. Ak sú tieto štáty, zmluvné strany, viazané takouto zmluvou, uplatňujú sa príslušné ustanovenia takejto zmluvy, ak sa štáty, zmluvné strany, nedohodnú uplatniť namiesto nich odseky 9 až 29 tohto článku. Štáty, zmluvné strany, sa dôrazne vyzývajú uplatňovať ustanovenia týchto odsekov, ak uľahčia ich spoluprácu.

8. Štáty, zmluvné strany, neodmietnu poskytnúť vzájomnú právnu pomoc podľa tohto článku z dôvodu bankového tajomstva.

9. Štáty, zmluvné strany, môžu odmietnuť poskytnutie vzájomnej právnej pomoci podľa tohto článku z dôvodu chýbajúcej obojstrannej trestnosti. Dožiadaný štát, zmluvná strana, však môže, ak to považuje za vhodné, poskytnúť pomoc v rozsahu, o ktorom rozhodne podľa vlastného uváženia, bez ohľadu na to, či by skutok bol trestným činom podľa vnútroštátnych právnych predpisov dožiadaného štátu, zmluvnej strany.

10. Osoba, ktorá bola zadržaná alebo vykonáva trest na území jedného štátu, zmluvnej strany, a jej prítomnosť v inom štáte, zmluvnej strane, sa požaduje na účely identifikácie, svedectva alebo iného poskytnutia pomoci pri získaní dôkazov na vyšetrovanie, stíhanie alebo súdne konanie vo vzťahu k trestným činom, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, môže byť odovzdaná, ak sú splnené tieto podmienky:

    (a) osoba slobodne dala súhlas po tom, ako bola poučená,

    (b) príslušné orgány oboch štátov, zmluvných strán, s tým súhlasia za podmienok, ktoré tieto štáty, zmluvné strany, považujú za vhodné.

11. Na účely odseku 10 tohto článku

    (a) štát, zmluvná strana, ktorému je osoba odovzdávaná, má právo a povinnosť držať odovzdávanú osobu vo väzbe, ak štát, zmluvná strana, z ktorého bola osoba odovzdaná, nežiada alebo nepovolí iný postup,

    (b) štát, zmluvná strana, ktorému je osoba odovzdávaná, bez odkladu vykoná svoj záväzok vrátiť osobu do väzby štátu, zmluvnej strany, z ktorého bola osoba odovzdaná, tak, ako sa príslušné orgány oboch štátov, zmluvných strán, vopred alebo inak dohodli,

    (c) štát, zmluvná strana, ktorému je osoba odovzdávaná, nebude požadovať od štátu, zmluvnej strany, z ktorého bola osoba odovzdaná, začatie vydávacieho konania na návrat tejto osoby,

    (d) odovzdanej osobe sa do výkonu trestu vykonávaného v štáte, z ktorého bola odovzdaná, započítava doba strávená vo väzbe v štáte, zmluvnej strane, do ktorého bola odovzdaná.

12. Ak štát, zmluvná strana, z ktorého sa osoba v súlade s odsekmi 10 a 11 tohto článku odovzdáva, nedá súhlas, táto osoba bez ohľadu na štátnu príslušnosť nebude stíhaná, zadržaná, potrestaná, ani jej osobná sloboda nebude iným spôsobom obmedzená na území štátu, ktorému je odovzdávaná, vo vzťahu ku konaniam, opomenutiam alebo odsúdeniam pred jej odchodom z územia štátu, z ktorého bola táto osoba odovzdaná.

13. Štáty, zmluvné strany, určia ústredný orgán, ktorý je zodpovedný a má právomoc na prijímanie žiadostí o vzájomnú právnu pomoc a na to, aby ich vykonal alebo postúpil príslušným orgánom na vykonanie. Ak štát, zmluvná strana, má osobitný región alebo územie s oddeleným systémom vzájomnej právnej pomoci, môže určiť odlišný ústredný orgán, ktorý má rovnaké funkcie pre tento región alebo územie. Ústredné orgány zabezpečia rýchly a riadny výkon alebo postúpenie prijatej žiadosti. Ak ústredný orgán postúpi žiadosť príslušnému orgánu na vykonanie, vyzve ho na rýchle a riadne vykonanie žiadosti. Pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe k tomuto dohovoru každý štát, zmluvná strana, oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov ústredný orgán, ktorý bol určený na tento účel. Žiadosti o vzájomnú právnu pomoc a akékoľvek s nimi súvisiace informácie sa odovzdávajú ústredným orgánom, ktoré určili štáty, zmluvné strany. Táto požiadavka sa nedotýka práva štátu, zmluvnej strany, žiadať, aby sa takéto žiadosti a informácie zasielali diplomatickou cestou a v neodkladných prípadoch, ak štáty, zmluvné strany, súhlasia a ak je to možné, prostredníctvom Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície.

14. Žiadosti sa podávajú písomne, alebo ak je to možné, prostredníctvom akýchkoľvek prostriedkov umožňujúcich vyhotoviť písomný záznam v jazyku prijateľnom pre dožiadaný štát, zmluvnú stranu, a za podmienok umožňujúcich tomuto štátu, zmluvnej strane, overiť si ich hodnovernosť. Pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe k tomuto dohovoru každý štát, zmluvná strana, oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov jazyk alebo jazyky, ktoré sú preň prijateľné. V neodkladných prípadoch, a

ak s tým štáty, zmluvné strany, súhlasia, môžu sa žiadosti podať aj v ústnej forme, ale musia sa bezodkladne písomne potvrdiť.

15. Žiadosť o vzájomnú právnu pomoc obsahuje

(a) označenie orgánu, ktorý žiadosť podáva,

(b) predmet a povahu vyšetrovania, stíhania alebo súdneho konania, na ktoré sa žiadosť vzťahuje, ako aj názov a funkcie orgánu, ktorý také vyšetrovanie, stíhanie alebo súdne konanie uskutočňuje,

(c) zhrnutie podstatných skutočností okrem prípadov týkajúcich sa žiadostí o doručenie súdnych písomností,

(d) opis požadovanej pomoci a podrobnosti o akomkoľvek konkrétnom postupe, ktorý si dožadujúci štát, zmluvná strana, želá dodržať,

(e) podľa možnosti identifikačné údaje, miesto pobytu a občianstvo akejkoľvek dotknutej osoby,

(f) účel, na ktorý sa dôkazy, informácie alebo úkony požadujú.

16. Dožiadaný štát, zmluvná strana, môže požiadať o doplňujúcu informáciu, ak sa to zdá byť potrebné na vykonanie žiadosti v súlade s jej vnútroštátnymi právnymi predpismi alebo ak to môže uľahčiť také vykonanie.

17. Žiadosť sa vykoná v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi dožiadaného štátu, zmluvnej strany, a v rozsahu, v akom to neodporuje vnútroštátnym právnym predpisom dožiadaného štátu, zmluvnej strany, a ak je to možné, v súlade s postupmi uvedenými v žiadosti.

18. Ak sa osoba nachádza na území štátu, zmluvnej strany, a má byť vypočutá ako svedok alebo znalec justičnými orgánmi iného štátu, zmluvnej strany, tento štát, zmluvná strana, môže vždy, ak je to možné, a v súlade so základnými zásadami vnútroštátneho právneho poriadku na žiadosť iného štátu, zmluvnej strany, povoliť, aby sa výsluch uskutočnil prostredníctvom videokonferencie, ak nie je možné alebo žiaduce pre túto osobu, aby sa dostavila na územie dožiadaného štátu. Štáty, zmluvné strany, sa môžu dohodnúť, že výsluch uskutoční justičný orgán dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, a zúčastní sa na ňom aj justičný orgán dožiadaného štátu, zmluvnej strany.

19. Dožadujúci štát, zmluvná strana, bez predchádzajúceho súhlasu dožiadaného štátu, zmluvnej strany, neodovzdá a nepoužije informácie alebo dôkazy poskytnuté dožiadaným štátom, zmluvnou stranou, na iné vyšetrovanie, stíhanie alebo súdne konanie, než je uvedené v žiadosti. V tomto odseku nič nebráni dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, zverejniť vo svojom konaní informáciu alebo dôkaz, ktoré zbavujú obvinenú osobu viny. V takom prípade dožadujúci štát, zmluvná strana, oznámi túto skutočnosť dožiadanému štátu, zmluvnej strane, pred zverejnením, a ak je o to požiadaný, uskutoční konzultácie s dožiadaným štátom, zmluvnou stranou. Ak vo výnimočných prípadoch predchádzajúce oznámenie nie je možné, dožadujúci štát, zmluvná strana, oznámi dožiadanému štátu, zmluvnej strane, zverejnenie bez zbytočného odkladu.

20. Dožadujúci štát, zmluvná strana, môže požadovať, aby dožiadaný štát, zmluvná strana, zachoval dôverný charakter existencie a obsahu žiadosti s výnimkou takého rozsahu, aký je nevyhnutný na vykonanie žiadosti. Ak dožiadaný štát, zmluvná strana, nemôže vyhovieť požiadavke zachovania dôverného charakteru, bezodkladne to oznámi dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane.

21. Vzájomnú právnu pomoc možno odmietnuť, ak

(a) žiadosť nie je v súlade s ustanoveniami tohto článku,

(b) dožiadaný štát, zmluvná strana, usúdi, že vykonaním žiadosti môže byť dotknutá jeho zvrchovanosť, bezpečnosť, verejný poriadok alebo iné základné záujmy,

(c) vnútroštátne právne predpisy by zakazovali orgánom dožiadaného štátu, zmluvnej strany, vykonať požadované úkony vo vzťahu k akémukoľvek podobnému trestnému činu, ak by bol predmetom vyšetrovania, stíhania alebo súdneho konania v rámci ich vlastnej právomoci,

(d) vyhovenie žiadosti by bolo v rozpore s vnútroštátnym právnym poriadkom dožiadaného štátu, zmluvnej strany, vo vzťahu k vzájomnej právnej pomoci.

22. Štáty, zmluvné strany, nemôžu odmietnuť žiadosť o vzájomnú právnu pomoc iba na základe toho, že trestný čin sa považuje za trestný čin obsahujúci fiškálny prvok.

23. Akékoľvek odmietnutie vzájomnej právnej pomoci musí byť odôvodnené.

24. Dožiadaný štát, zmluvná strana, vykoná žiadosť o vzájomnú právnu pomoc ihneď, ako je to možné, a ak je to možné, zváži akékoľvek časové limity navrhnuté dožadujúcim štátom, zmluvnou stranou, ktoré sú odôvodnené najlepšie priamo v žiadosti. Dožiadaný štát, zmluvná strana, oboznámi dožadujúci štát, zmluvnú stranu, na základe rozumnej požiadavky s postupom vo vybavovaní jeho žiadosti. Dožadujúci štát, zmluvná strana, bezodkladne oznámi dožiadanému štátu, ak požadovaná pomoc už nie je potrebná.

25. Vzájomnú právnu pomoc môže dožiadaný štát, zmluvná strana, odložiť z dôvodu, že by to narušilo práve prebiehajúce vyšetrovanie, stíhanie alebo súdne konanie.

26. Pred odmietnutím žiadosti podľa odseku 21 tohto článku alebo odložením jej vykonania podľa odseku 25 tohto článku uskutoční dožiadaný štát, zmluvná strana, s dožadujúcim štátom, zmluvnou stranou, konzultácie s cieľom posúdiť, či je možné poskytnúť pomoc za podmienok, ktoré dožiadaný štát, zmluvná strana, považuje za nevyhnutné. Ak dožadujúci štát, zmluvná strana, pomoc za týchto podmienok prijme, dodrží dané podmienky.

27. Bez vplyvu na uplatňovanie odseku 12 tohto článku svedok, znalec alebo iná osoba, ktorá na základe žiadosti dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, súhlasí s poskytnutím dôkazného prostriedku alebo pomoci pri vyšetrovaní, stíhaní alebo súdnom konaní na území dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, nebude stíhaná, zadržaná, potrestaná alebo jej osobná sloboda nebude iným spôsobom obmedzená na tomto území vo vzťahu ku konaniam, opomenutiam alebo odsúdeniam pred jej odchodom z územia dožiadaného štátu, zmluvnej strany. Platnosť záruky osobnej bezpečnosti zanikne, ak svedok, znalec alebo iná osoba mala počas 15 po sebe nasledujúcich dní, prípadne počas akejkoľvek inej doby dohodnutej medzi štátmi, zmluvnými stranami, odo dňa, keď bola oficiálne upovedomená o tom, že jej prítomnosť už nie je pre súdne orgány potrebná, možnosť opustiť toto územie, ale napriek tomu dobrovoľne zostala na území dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, alebo po tom, ako ho opustila, vrátila sa na základe vlastnej slobodnej vôle.

28. Bežné výdavky spojené s vykonaním žiadosti uhrádza dožiadaný štát, zmluvná strana, ak sa zainteresované štáty, zmluvné strany, nedohodli inak. Ak vykonanie žiadosti vyžaduje alebo si vyžiada podstatné náklady alebo náklady mimoriadneho charakteru, štáty, zmluvné strany, uskutočnia konzultácie s cieľom určiť podmienky, za ktorých bude žiadosť vykonaná, ako aj spôsob úhrady výdavkov.

29. Dožiadaný štát, zmluvná strana,

(a) poskytne dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, kópie vládnych záznamov, písomností a informácií, ktoré má k dispozícii a ktoré sú podľa jeho vnútroštátnych právnych predpisov verejne prístupné,

(b) môže podľa vlastného uváženia poskytnúť dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, úplne, čiastočne alebo za dodržania takých podmienok, ktoré považuje za vhodné, kópie akýchkoľvek vládnych záznamov, písomností alebo informácií, ktoré má k dispozícii a ktoré nie sú podľa jeho vnútroštátnych právnych predpisov verejne prístupné.

30. Štáty, zmluvné strany, podľa potreby posúdia možnosť uzavretia dvojstranných alebo mnohostranných dohôd alebo dojednaní na účely ustanovení tohto článku na zabezpečenie ich praktického vykonania a ich rozšírenie.

Článok 19
Spoločné vyšetrovanie

Štáty, zmluvné strany, posúdia uzavretie dvojstranných alebo mnohostranných dohôd alebo dojednaní, na ktorých základe môžu vo vzťahu k prípadom, ktoré sú predmetom vyšetrovania, stíhania alebo súdneho konania v jednom štáte alebo vo viacerých štátoch, príslušné zainteresované orgány vytvoriť spoločné vyšetrovacie orgány. Ak takéto dohody alebo dojednania

nie sú uzavreté, spoločné vyšetrovanie sa môže uskutočniť na základe dohody uzavretej osobitne pre jednotlivý prípad. Zúčastnené štáty, zmluvné strany, zabezpečia, že sa bude plne dodržiavať zvrchovanosť štátu, zmluvnej strany, na ktorého území sa vyšetrovanie uskutočňuje.

Článok 20

Osobitné vyšetrovacie metódy

1. Každý štát, zmluvná strana, ak to dovoľujú základné zásady jeho vnútroštátneho právneho poriadku, prijme v rámci svojich možností a za podmienok ustanovených jeho vnútroštátnymi právnymi predpismi nevyhnutné opatrenia s cieľom povoliť primerané použitie kontrolovanej dodávky, a ak to považuje za vhodné, použitie iných osobitných vyšetrovacích metód, ako elektronické alebo iné formy sledovania a operácie s použitím agenta, jeho príslušnými orgánmi na svojom území na účely vedenia efektívneho boja proti organizovanému zločinu.
2. Na účely vyšetrovania trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, sa štáty, zmluvné strany, vyzývajú uzavrieť v prípade potreby vhodné dvojstranné alebo mnohostranné dohody a dojednania o využití osobitných vyšetrovacích metód v kontexte spolupráce na medzinárodnej úrovni. Tieto dohody a dojednania sa uzavierajú a vykonávajú pri úplnom dodržiavaní zásady zvrchovanej rovnosti štátov a realizujú sa v prísnom súlade s podmienkami týchto dohôd a dojednaní.
3. Ak dohoda alebo dojednanie podľa odseku 2 tohto článku nie je uzavreté, rozhodnutie o použití takýchto osobitných vyšetrovacích metód na medzinárodnej úrovni sa prijíma individuálne, a ak je to potrebné, s prihliadnutím na finančné dojednania a memorandá s ohľadom na výkon právomoci dotknutým štátom, zmluvnou stranou.
4. Rozhodnutia o použití kontrolovanej dodávky na medzinárodnej úrovni môžu so súhlasom zainteresovaných štátov, zmluvných strán, zahŕňať aj také metódy, ako je zadržanie tovaru a jeho následné prepustenie v pôvodnom stave, prípadne s čiastočným alebo úplným odňatím alebo zámenou.

Článok 21

Odovzdávanie súdneho konania

Štáty, zmluvné strany, posúdia možnosť vzájomného odovzdávania si trestného konania týkajúceho sa trestného činu, na ktorý sa vzťahuje tento dohovor, s cieľom spojiť konania v prípadoch, keď je takéto odovzdanie v záujme riadneho vykonania spravodlivosti, najmä v prípadoch, ak je niekoľko štátov oprávnených vykonávať svoju právomoc.

Článok 22

Vytvorenie registra trestov

Každý štát, zmluvná strana, môže prijať potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na zváženie, za podmienok a na účely, aké uzná za vhodné, akéhokoľvek predchádzajúceho odsúdenia v inom štáte, zmluvnej strane, na účely použitia takejto informácie v trestnom konaní týkajúcom sa trestného činu, na ktorý sa vzťahuje tento dohovor.

Článok 23

Trestnosť marenia výkonu spravodlivosti

Každý štát, zmluvná strana, prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na ustanovenie týchto uvedených konaní ako trestných činov, ak boli spáchané úmyselne:

(a) použitia fyzickej sily, hrozieb, zastrašovania alebo prísľubu, ponuky alebo poskytnutia nenáležitej výhody na účely krivej výpovede alebo zásahu do procesu poskytovania svedectva alebo poskytovania dôkazov v konaní súvisiacich so spáchaním trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor,

(b) použitia fyzickej sily, hrozieb alebo zastrašovania, na účely zásahu do výkonu úradných povinností činiteľa justičných orgánov alebo orgánov zabezpečujúcich uplatňovanie práva vo vzťahu k spáchaniu trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor. V ustanovení tohto

odseku sa nič nedotýka práv štátov, zmluvných strán, poskytovať zákonnú ochranu iným kategóriám verejných činiteľov.

Článok 24

Ochrana svedkov

1. Každý štát, zmluvná strana, v rámci svojich možností prijme vhodné opatrenia zamerané na poskytnutie efektívnej ochrany pred možnou odplatou alebo zastrašovaním svedkov v trestnom konaní, ktorí poskytujú svedectvo v súvislosti s trestnými činmi, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, a ak je to vhodné, aj ich rodinným príslušníkom a iným blízkym osobám.
2. Opatrenia predpokladané v odseku 1 tohto článku môžu zahŕňať, bez dotknutia práv obvineného vrátane práva na spravodlivý proces, najmä:
   (a) stanovenie postupov na fyzickú ochranu takýchto osôb, ako napríklad zabezpečenie ich premiestnenia v potrebnom a realizovateľnom rozsahu, a tam, kde je to vhodné, umožnenie nezverejňovania alebo obmedzeného zverejňovania informácií týkajúcich sa totožnosti a miesta pobytu takýchto osôb,
   (b) stanovenie dôkazných pravidiel, ktoré umožnia, aby bola svedecká výpoveď poskytnutá spôsobom, ktorý zabezpečuje ochranu svedkov, ako napríklad umožnenie poskytnutia svedectva prostredníctvom komunikačných technológií, akými sú videospojenie alebo iné primerané prostriedky.
3. Štáty, zmluvné strany, posúdia uzavieranie dohôd a dojednaní s inými štátmi o premiestnení osôb podľa odseku 1 tohto článku.
4. Ustanovenia tohto článku sa uplatňujú aj na obete, ak sú svedkami.

Článok 25

Pomoc obetiam a ich ochrana

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme vhodné opatrenia v rámci svojich možností na poskytnutie pomoci a ochrany obetiam trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, najmä v prípadoch hrozby odplatou alebo zastrašovania.
2. Každý štát, zmluvná strana, ustanoví vhodné postupy, aby sa obetiam trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, poskytla možnosť náhrady a odškodnenia.
3. Každý štát, zmluvná strana, umožní v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi, aby sa stanoviská a záujmy obetí prezentovali a posudzovali v príslušných štádiách trestného konania proti páchateľom, a to tak, aby práva obhajoby neboli dotknuté.

Článok 26

Opatrenia na rozšírenie spolupráce s orgánmi zabezpečujúcimi uplatňovanie práva

1. Štáty, zmluvné strany, prijmú vhodné opatrenia s cieľom podporiť osoby, ktoré sa zúčastňujú alebo sa zúčastnili v organizovanej zločineckej skupine, aby
   (a) poskytovali informácie užitočné pre príslušné orgány na vyšetrovanie a na dôkazné účely o takých otázkach, ako sú:
      (i) totožnosť, povaha, zloženie, štruktúra, miesto a činnosť organizovanej zločineckej skupiny,
      (ii) spojenia s inými organizovanými zločineckými skupinami vrátane medzinárodných spojení,
      (iii) trestné činy, ktoré spáchali alebo môžu spáchať organizované zločinecké skupiny,
   (b) poskytovali faktickú, konkrétnu pomoc príslušným orgánom, ktorá môže prispieť k zbaveniu organizovaných zločineckých skupín ich zdrojov alebo príjmov z trestnej činnosti.
2. Každý štát, zmluvná strana, posúdi vo vhodných prípadoch poskytnutie možnosti zmiernenia trestu pre obvinenú osobu, ktorá podstatným spôsobom spolupracuje pri vyšetrovaní alebo stíhaní trestného činu, na ktorý sa vzťahuje tento dohovor.
3. Každý štát, zmluvná strana, posúdi, v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho právneho poriadku, možnosť poskytnúť imunitu pred stíhaním osobe, ktorá podstatným

spôsobom spolupracuje pri vyšetrovaní alebo stíhaní trestného činu, na ktorý sa vzťahuje tento dohovor.

4. Ochrana takýchto osôb sa uskutočňuje spôsobom podľa článku 24 tohto dohovoru.

5. Ak osoba uvedená v odseku 1 tohto článku, ktorá sa nachádza na území jedného štátu, zmluvnej strany, môže poskytnúť významnú spoluprácu príslušným orgánom iného štátu, zmluvnej strany, môžu zainteresované štáty, zmluvné strany, posúdiť uzavretie dohôd alebo dojednaní, v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi, o možnom poskytnutí režimu opísaného v odsekoch 2 a 3 tohto článku iným štátom, zmluvnou stranou.

Článok 27

Spolupráca pri uplatňovaní práva

1. Štáty, zmluvné strany, budú navzájom užšie spolupracovať, v súlade s ich príslušnými vnútroštátnymi právnymi poriadkami a administratívnymi systémami, s cieľom zvýšiť účinnosť opatrení na uplatňovanie práva v boji proti trestným činom, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor. Každý štát, zmluvná strana, prijme najmä efektívne opatrenia

   (a) na rozšírenie, a ak je to potrebné, na zriadenie komunikačných kanálov medzi ich príslušnými orgánmi, úradmi a službami, aby sa uľahčila bezpečná a rýchla výmena informácií týkajúcich sa všetkých aspektov trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor vrátane spojení s inými druhmi trestnej činnosti, ak to štáty, zmluvné strany, považujú za vhodné,

   (b) na spoluprácu s inými štátmi, zmluvnými stranami, pri vykonávaní vyšetrovania vo vzťahu k trestným činom, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, ktoré sa týka

      (i) totožnosti, miesta pobytu a činnosti osôb podozrivých z účasti na spáchaní takýchto trestných činov alebo miesta pobytu iných dotknutých osôb,

      (ii) pohybu príjmov z trestnej činnosti alebo majetku pochádzajúceho zo spáchania takýchto trestných činov,

      (iii) pohybu majetku, zariadenia alebo iných prostriedkov použitých alebo určených na spáchanie takýchto trestných činov,

   (c) na poskytnutie, tam, kde je to vhodné, potrebného počtu kusov alebo potrebného množstva látok na analytické alebo vyšetrovacie účely,

   (d) na uľahčenie účinnej koordinácie medzi ich príslušnými orgánmi, úradmi a službami a na podporu výmeny personálu a iných expertov vrátane vysielania styčných úradníkov v súlade s dvojstrannými dohodami alebo dojednaniami medzi príslušnými štátmi, zmluvnými stranami,

   (e) na výmenu informácií s inými štátmi, zmluvnými stranami, o osobitných prostriedkoch a metódach, ktoré používajú organizované zločinecké skupiny, vrátane prípadných trás a dopravných prostriedkov, ako aj využívania falošnej totožnosti, pozmenených alebo falošných dokumentov, alebo iných prostriedkov zatajujúcich ich aktivity,

   (f) na výmenu informácií a koordináciu administratívnych a iných opatrení prijímaných v príslušných prípadoch na účely včasného odhalenia trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor.

2. S cieľom urobiť tento dohovor účinnejším posúdia štáty, zmluvné strany, uzavretie dvojstranných alebo mnohostranných dohôd alebo dojednaní o priamej spolupráci medzi ich orgánmi uplatňovania práva, a ak takéto dohovory alebo dohody už existujú, ich doplnenie. Ak takéto dohody alebo dojednania medzi príslušnými štátmi, zmluvnými stranami, nie sú uzavreté, môžu zmluvné strany považovať tento dohovor za základ pre vzájomnú spoluprácu pri uplatňovaní práva vo vzťahu k trestným činom, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor. Ak je to vhodné, štáty, zmluvné strany, v plnom rozsahu využijú dohody a dojednania, vrátane medzinárodných alebo regionálnych organizácií, na rozšírenie spolupráce medzi orgánmi zabezpečujúcimi uplatňovanie práva.

3. Štáty, zmluvné strany, sa budú v rámci svojich možností usilovať spolupracovať tak, aby dokázali reagovať na nadnárodný organizovaný zločin spáchaný prostredníctvom použitia moderných technológií.

Článok 28

Zhromažďovanie, výmena a analýza informácií o povahe organizovaného zločinu

1. Každý štát, zmluvná strana, v spolupráci s vedeckými a akademickými kruhmi posúdi analyzovanie trendov v organizovanom zločine na svojom území, okolností, za ktorých pôsobí organizovaný zločin, ako aj zapojenie profesionálnych skupín a technológií.
2. Štáty, zmluvné strany, posúdia rozvoj analytických expertíz o organizovanom zločine a ich vzájomnú výmenu medzi sebou a prostredníctvom medzinárodných a regionálnych organizácií. Na tento účel by sa mali vypracovať a náležite uplatňovať spoločné definície, štandardy a metodológie.
3. Každý štát, zmluvná strana, posúdi monitorovanie svojich programov a aktuálnych opatrení na boj proti organizovanému zločinu a vyhodnotí ich efektívnosť a účinnosť.

Článok 29

Odborná príprava a technická pomoc

1. Každý štát, zmluvná strana, v nevyhnutnom rozsahu zavedie, rozpracuje alebo zdokonalí osobitné programy odbornej prípravy personálu orgánov zabezpečujúcich uplatňovanie práva vrátane prokurátorov, vyšetrovacích sudcov a personálu colných orgánov, ako aj iného personálu zodpovedného za predchádzanie, odhaľovanie a kontrolu trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor. Takéto programy môžu zahŕňať dočasné pridelenie a výmenu personálu. Takéto programy sa týkajú najmä týchto otázok v rozsahu dovolenom vnútroštátnymi právnymi predpismi:
   (a) metód používaných pri predchádzaní, odhaľovaní a kontrole trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor,
   (b) trás a prostriedkov používaných osobami podozrivými z účasti na trestných činoch, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, a to aj v tranzitných štátoch, vrátane náležitých protiopatrení,
   (c) sledovania pohybu pašovaného tovaru,
   (d) odhaľovania a sledovania pohybu príjmov z trestnej činnosti, majetku, zariadenia alebo iných prostriedkov a metód použitých na presun, zatajenie alebo zastretie takýchto príjmov, majetku, zariadenia alebo iných prostriedkov, ako aj metód použitých v boji proti praniu špinavých peňazí a iným finančným trestným činom,
   (e) zhromažďovania dôkazov,
   (f) techník kontroly v zónach voľného obchodu a v slobodných prístavoch,
   (g) moderného zariadenia a techniky uplatňovania práva vrátane elektronického sledovania, kontrolovaných dodávok a operácií s použitím agenta,
   (h) metód používaných v boji proti nadnárodnému organizovanému zločinu páchanému prostredníctvom použitia počítačov, telekomunikačných sietí a iných foriem modernej technológie, a
   (i) metód používaných pri ochrane obetí a svedkov.
2. Štáty, zmluvné strany, si vzájomne poskytujú pomoc pri plánovaní a realizácii programov výskumu a odbornej prípravy, ktoré majú zabezpečiť výmenu expertíz v oblastiach uvedených v odseku 1 tohto článku, a na tento účel využívajú, ak je to vhodné, aj regionálne a medzinárodné konferencie a semináre na podporu spolupráce a na podporu diskusie o problémoch spoločného záujmu vrátane osobitných problémov a potrieb tranzitných štátov.
3. Štáty, zmluvné strany, podporujú odbornú prípravu a technickú pomoc, ktoré pomôžu pri vydávaní a vzájomnej právnej pomoci. Takáto odborná príprava a technická pomoc môžu zahŕňať výučbu cudzích jazykov, dočasné pridelenie a výmenu personálu ústredných orgánov alebo úradov s príslušnými funkciami.
4. V prípade uzavretých dvojstranných a mnohostranných dohôd alebo dojednaní štáty, zmluvné strany, v potrebnej miere posilnia úsilie zamerané na maximálne zvýšenie operatívnych aktivít a aktivít odbornej prípravy v rámci medzinárodných a regionálnych organizácií a v rámci iných príslušných dvojstranných alebo mnohostranných dohôd a dojednaní.

Článok 30

Iné opatrenia: implementácia dohovoru prostredníctvom ekonomického rozvoja a technickej pomoci

1. Štáty, zmluvné strany, prijmú v možnom rozsahu opatrenia vedúce k optimálnej implementácii tohto dohovoru prostredníctvom medzinárodnej spolupráce pri zohľadnení negatívnych dôsledkov organizovaného zločinu pre spoločnosť ako celok vrátane trvalo udržateľného rozvoja.
2. Štáty, zmluvné strany, vyvinú v možnom rozsahu a vo vzájomnej koordinácii, ako aj v koordinácii s medzinárodnými a regionálnymi organizáciami konkrétne úsilie
   (a) na rozšírenie spolupráce s rozvojovými krajinami na rôznych úrovniach na účely posilnenia možností týchto krajín v oblasti predchádzania nadnárodnému organizovanému zločinu a boja proti nemu,
   (b) na rozšírenie finančnej a materiálnej pomoci na účely podpory úsilia rozvojových krajín efektívne bojovať proti nadnárodnému organizovanému zločinu a pomoci pri úspešnej implementácii tohto dohovoru,
   (c) na poskytnutie technickej pomoci rozvojovým krajinám a krajinám s prechodnou ekonomikou na účely pomoci pri napĺňaní ich potrieb pri implementácii tohto dohovoru. Na tento účel štáty, zmluvné strany, vyvinú úsilie s cieľom poskytnúť primerané a pravidelné dobrovoľné príspevky na účet vytvorený na tento účel v rámci systému financovania v Organizácii Spojených národov. Štáty, zmluvné strany, môžu osobitne posúdiť možnosť poskytnúť v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi a ustanoveniami tohto dohovoru určitý podiel peňazí alebo príslušnej hodnoty príjmov z trestnej činnosti alebo majetku, ktoré boli zhabané v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru, v prospech tohto účtu,
   (d) na podporu a presviedčanie iných štátov a príslušných finančných inštitúcií, aby sa k nim pridali v úsilí podľa tohto článku, najmä pri poskytovaní väčšieho rozsahu programov odbornej prípravy a moderného zariadenia rozvojovým krajinám s cieľom poskytnúť im pomoc pri dosiahnutí cieľov tohto dohovoru.
3. V možnom rozsahu sa tieto opatrenia nedotýkajú existujúcich záväzkov o zahraničnej pomoci alebo iných dojednaní o finančnej spolupráci na dvojstrannej, regionálnej alebo medzinárodnej úrovni.
4. Štáty, zmluvné strany, môžu uzavrieť dvojstranné alebo mnohostranné dohody alebo dojednania o materiálnej a logistickej pomoci, berúc do úvahy finančné dojednania nevyhnutné na zabezpečenie účinnosti prostriedkov medzinárodnej spolupráce stanovených týmto dohovorom a na predchádzanie, odhaľovanie a kontrolu nadnárodného organizovaného zločinu.

Článok 31

Prevencia

1. Štáty, zmluvné strany, sa budú usilovať rozpracúvať a vyhodnocovať národné projekty, zavádzať a podporovať optimálnu prax a politiku zameranú na predchádzanie nadnárodnému organizovanému zločinu.
2. Štáty, zmluvné strany, sa v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho právneho poriadku budú usilovať obmedziť existujúce a budúce možnosti, aby sa organizované zločinecké skupiny zúčastňovali na zákonných obchodoch s príjmami z trestnej činnosti, a to prijatím vhodných legislatívnych, administratívnych alebo iných opatrení. Tieto opatrenia by sa mali zamerať na
   (a) posilnenie spolupráce medzi orgánmi zabezpečujúcimi uplatňovanie práva alebo prokurátormi a príslušnými súkromnými spoločnosťami vrátane priemyslu,
   (b) podporu rozvoja štandardov a procedúr určených na ochranu bezúhonnosti štátnych a príslušných súkromných spoločností, ako aj kódexov správania pre príslušné profesie, najmä právnikov, notárov, daňových poradcov a účtovníkov,
   (c) predchádzanie prípadom, aby organizované zločinecké skupiny zneužívali výberové konania uskutočňované štátnymi orgánmi, ako aj podpory a licencie poskytované štátnymi orgánmi na obchodnú činnosť,

(d) predchádzanie prípadom, aby organizované zločinecké skupiny zneužívali právnické osoby; takéto opatrenia môžu zahŕňať

(i) vytvorenie verejného registra právnických osôb a fyzických osôb zúčastnených na zriadení, riadení a financovaní právnických osôb,

(ii) zavedenie možnosti na rozumný čas pozbaviť osoby odsúdené za trestné činy, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, na základe rozhodnutia súdu alebo inými vhodnými prostriedkami práva riadiť právnické osoby zriadené na ich území,

(iii) vytvorenie celoštátneho registra osôb pozbavených práva riadiť právnické osoby,

(iv) výmenu informácií obsiahnutých v registroch uvedených v písm. d) bodoch (i) a (iii) tohto odseku s príslušnými orgánmi iných štátov, zmluvných strán.

3. Štáty, zmluvné strany, sa budú usilovať podporovať spoločenskú reintegráciu osôb odsúdených za trestné činy, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor.

4. Štáty, zmluvné strany, sa budú usilovať pravidelne vyhodnocovať existujúce príslušné právne nástroje a administratívnu prax s cieľom odhaliť ich zraniteľnosť z hľadiska zneužitia organizovanými zločineckými skupinami.

5. Štáty, zmluvné strany, sa budú usilovať podporovať verejnú mienku týkajúcu sa existencie, príčin, závažného charakteru, ako aj hrozby, ktorú predstavuje nadnárodný organizovaný zločin. Informácie sa môžu vo vhodných prípadoch šíriť prostredníctvom masovokomunikačných prostriedkov a budú zahŕňať opatrenia na podporu účasti obyvateľstva na predchádzaní a boji proti nadnárodnému organizovanému zločinu.

6. Každý štát, zmluvná strana, oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov názov a adresu orgánu alebo orgánov, ktoré môžu poskytnúť iným štátom, zmluvným stranám, pomoc pri vypracovaní opatrení na predchádzanie nadnárodnému organizovanému zločinu.

7. Štáty, zmluvné strany, vo vhodných prípadoch spolupracujú navzájom a s príslušnými medzinárodnými a regionálnymi organizáciami pri podpore a rozvoji opatrení uvedených v tomto článku. To zahŕňa účasť na medzinárodných projektoch zameraných na predchádzanie nadnárodnému organizovanému zločinu, napríklad uľahčením podmienok, ktoré spôsobujú, že sociálne okrajové skupiny sú náchylné k páchaniu nadnárodného organizovaného zločinu.

Článok 32

Konferencia zmluvných strán dohovoru

1. Týmto sa zriaďuje Konferencia zmluvných strán dohovoru s cieľom posilniť možnosti štátov, zmluvných strán, v boji proti nadnárodnému organizovanému zločinu a na podporu a posudzovanie implementácie tohto dohovoru.

2. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov zvolá Konferenciu zmluvných strán najneskôr do jedného roka po nadobudnutí platnosti dohovoru. Konferencia zmluvných strán prijme rokovací poriadok a upravujúce činnosti uvedené v odsekoch 3 a 4 tohto článku (vrátane pravidiel týkajúcich sa úhrady nákladov vzniknutých pri týchto činnostiach).

3. Konferencia zmluvných strán prijme mechanizmy na dosiahnutie cieľov uvedených v odseku 1 tohto článku zahrňujúce

(a) napomáhanie činnosti štátov, zmluvných strán, podľa článkov 29, 30 a 31 tohto dohovoru vrátane podpory mobilizovania dobrovoľných príspevkov,

(b) pomoc pri výmene informácií medzi štátmi, zmluvnými stranami, o charaktere a trendoch v nadnárodnom organizovanom zločine, ako aj o úspešnej praxi v boji proti nemu;

(c) spoluprácu s príslušnými medzinárodnými a regionálnymi, ako aj mimovládnymi organizáciami,

(d) pravidelné posudzovanie implementácie tohto dohovoru,

(e) prijímanie odporúčaní na zdokonaľovanie tohto dohovoru a jeho implementácie.

4. Na účely odseku 3 písm. d) a e) tohto článku Konferencia zmluvných strán získava potrebné údaje o opatreniach prijatých štátmi, zmluvnými stranami, pri implementácii tohto dohovoru a o problémoch, s ktorými sa pri tom stretávajú, na základe informácií poskytnutých štátmi,

zmluvnými stranami, a na základe mechanizmu dodatočného posudzovania, ktorý vytvorí Konferencia zmluvných strán.

5. Každý štát, zmluvná strana, poskytne Konferencii zmluvných strán podľa jej požiadaviek informácie o svojich programoch, plánoch a praxi, ako aj o legislatívnych a administratívnych opatreniach zameraných na realizáciu tohto dohovoru.

Článok 33

Sekretariát

1. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov zabezpečí nevyhnutné služby spojené so sekretariátom Konferencie zmluvných strán.
2. Sekretariát
   (a) poskytuje Konferencii zmluvných strán pomoc pri vykonávaní činností uvedených v článku 32 tohto dohovoru, organizuje zasadnutia Konferencie zmluvných strán a zabezpečuje pre ne potrebný servis,
   (b) na žiadosť poskytuje štátom, zmluvným stranám, pomoc pri poskytovaní informácií Konferencii zmluvných strán, ako to predpokladá článok 32 ods. 5 tohto dohovoru, a
   (c) zabezpečuje potrebnú koordináciu so sekretariátmi príslušných medzinárodných a regionálnych organizácií.

Článok 34

Implementácia dohovoru

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho právneho poriadku potrebné opatrenia vrátane legislatívnych a administratívnych na zabezpečenie implementácie svojich záväzkov podľa tohto dohovoru.
2. Trestné činy ustanovené podľa článkov 5, 6, 8 a 23 tohto dohovoru budú ustanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch každého štátu, zmluvnej strany, nezávisle od ich nadnárodnej povahy alebo nezávisle od účasti organizovanej zločineckej skupiny definovanej v článku 3 ods. 1 tohto dohovoru okrem tých prípadov, ak by účasť organizovanej zločineckej skupiny požadoval článok 5 tohto dohovoru.
3. Každý štát, zmluvná strana, môže na predchádzanie a na boj proti nadnárodnému organizovanému zločinu prijať prísnejšie a tvrdšie opatrenia, než sú tie, ktoré ustanovuje tento dohovor.

Článok 35

Riešenie sporov

1. Štáty, zmluvné strany, sa budú usilovať riešiť spory týkajúce sa výkladu alebo uplatňovania tohto dohovoru rokovaním.
2. Akýkoľvek spor medzi dvoma alebo viacerými štátmi, zmluvnými stranami, týkajúci sa výkladu alebo aplikácie tohto dohovoru, ktorý nemožno v rozumnej lehote vyriešiť rokovaním, sa na žiadosť jedného z týchto štátov, zmluvných strán, predloží na rozhodcovské konanie. Ak sa tieto štáty, zmluvné strany, v lehote šiestich mesiacov odo dňa predloženia žiadosti na rozhodcovské konanie nemôžu dohodnúť na jeho organizácii, ktorýkoľvek z týchto štátov, zmluvných strán, môže predložiť spor Medzinárodnému súdnemu dvoru na základe žiadosti v súlade so Štatútom Medzinárodného súdneho dvora.
3. Každý štát, zmluvná strana, môže pri podpise, ratifikácii, prijatí, schválení alebo pri prístupe k tomuto dohovoru vyhlásiť, že sa nepovažuje byť viazaný odsekom 2 tohto článku. Ostatné štáty, zmluvné strany, nie sú viazané odsekom 2 tohto článku vo vzťahu ku každému štátu, zmluvnej strane, ktorý urobil takúto výhradu.
4. Akýkoľvek štát, zmluvná strana, ktorý urobil výhradu v súlade s odsekom 3 tohto článku, ju môže kedykoľvek odvolať oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.

Článok 36

Podpis, ratifikácia, prijatie, schválenie a prístup

1. Tento dohovor je otvorený na podpis pre všetky štáty od 12. do 15. decembra 2000 v Palerme, Taliansko, a následne v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku do 12. decembra 2002.
2. Tento dohovor je zároveň otvorený na podpis regionálnym organizáciám hospodárskej integrácie, ak aspoň jeden členský štát takejto organizácie podpísal tento dohovor v súlade s odsekom 1 tohto článku.
3. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov. Regionálna organizácia hospodárskej integrácie môže uložiť svoju ratifikačnú listinu, listinu o prijatí alebo schválení, ak aspoň jeden jej členský štát tak už urobil. V tejto ratifikačnej listine, listine o prijatí alebo schválení takáto organizácia stanoví rozsah svojich kompetencií vo vzťahu k otázkam, ktoré sú upravené týmto dohovorom. Takáto organizácia zároveň oznámi depozitárovi akúkoľvek podstatnú zmenu rozsahu svojich kompetencií.
4. Tento dohovor je otvorený na prístup ktorémukoľvek štátu alebo ktorejkoľvek regionálnej organizácii hospodárskej integrácie, ktorej aspoň jeden členský štát je zmluvnou stranou tohto dohovoru. Listiny o prístupe budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov. Pri prístupe stanoví regionálna organizácia hospodárskej integrácie rozsah svojich kompetencií vo vzťahu k otázkam, ktoré sú upravené týmto dohovorom. Takáto organizácia zároveň oznámi depozitárovi akúkoľvek podstatnú zmenu rozsahu svojich kompetencií.

Článok 37

Vzťah s protokolmi

1. Tento dohovor môže byť doplnený jedným alebo viacerými protokolmi.
2. Aby sa štát alebo regionálna organizácia hospodárskej integrácie mohli stať zmluvnou stranou protokolu, musia byť zároveň zmluvnou stranou tohto dohovoru.
3. Štát, zmluvná strana tohto dohovoru, nie je viazaný protokolom, ak sa nestane zmluvnou stranou protokolu v súlade s jeho ustanoveniami.
4. Akýkoľvek protokol k tomuto dohovoru sa vykladá spolu s týmto dohovorom, berúc do úvahy ciele protokolu.

Článok 38

Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobudne platnosť deväťdesiaty deň odo dňa uloženia štyridsiatej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo o prístupe. Na účely tohto odseku sa akákoľvek listina uložená regionálnou organizáciou hospodárskej integrácie nepočíta navyše k počtu listín uložených členskými štátmi takejto organizácie.
2. Pre každý štát alebo regionálnu organizáciu hospodárskej integrácie, ktoré ratifikujú, prijmú, schvália tento dohovor alebo k nemu pristúpia po uložení štyridsiatej listiny, nadobudne tento dohovor platnosť tridsiaty deň odo dňa uloženia príslušnej listiny takýmto štátom alebo takouto organizáciou.

Článok 39

Zmeny

1. Po uplynutí piatich rokov od nadobudnutia platnosti tohto dohovoru môže štát, zmluvná strana, navrhnúť zmenu tohto dohovoru a zaslať ju generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov, ktorý následne postúpi navrhovanú zmenu štátom, zmluvným stranám, a Konferencii zmluvných strán na účely posúdenia a rozhodnutia o tomto návrhu. Konferencia zmluvných strán vyvinie všetko úsilie na dosiahnutie konsenzu vo veci každej zmeny. Ak sa vyčerpá všetko úsilie na konsenzus a dohoda sa nedosiahne, na prijatie zmeny sa ako posledná možnosť vyžaduje dvojtretinová väčšina hlasov štátov, zmluvných strán, prítomných a hlasujúcich na zasadnutí Konferencie zmluvných strán.

2. Regionálne organizácie hospodárskej integrácie vykonávajú vo veciach v rámci svojej kompetencie svoje hlasovacie právo podľa tohto článku s počtom hlasov rovnajúcim sa počtu ich členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru. Takéto organizácie nevykonávajú svoje hlasovacie právo, ak ho vykonávajú ich členské štáty, a naopak.
3. Zmena prijatá v súlade s odsekom 1 tohto článku podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu štátmi, zmluvnými stranami.
4. Zmena prijatá v súlade s odsekom 1 tohto článku nadobudne platnosť vo vzťahu k štátu, zmluvnej strane, deväťdesiat dní odo dňa uloženia ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo schválení takejto zmeny u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.
5. Po tom, ako zmena nadobudne platnosť, budú ňou viazané tie štáty, zmluvné strany, ktoré vyjadrili svoj súhlas ňou byť viazané. Ostatné štáty, zmluvné strany, budú naďalej viazané ustanoveniami tohto dohovoru a akoukoľvek predchádzajúcou zmenou, ktorú ratifikovali, prijali alebo schválili.

Článok 40

Výpoveď

1. Štát, zmluvná strana, môže tento dohovor vypovedať písomným oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.
2. Regionálna organizácia hospodárskej integrácie prestáva byť zmluvnou stranou tohto dohovoru, ak ho vypovedia všetky jej členské štáty.
3. Výpoveď tohto dohovoru podľa odseku 1 tohto článku má za následok aj vypovedanie všetkých protokolov k nemu.

Článok 41

Depozitár a jazyky

1. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov sa určuje za depozitára tohto dohovoru.
2. Originál tohto dohovoru, ktorého arabské, čínske, anglické, francúzske, ruské a španielske znenie je rovnako autentické, bude uložený u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Na znak toho dolupodpísaní, riadne na to splnomocnení svojimi vládami, podpísali tento dohovor.

K oznámeniu č. 621/2003 Z. z.

UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME

Article 1

Statement of purpose

The purpose of this Convention is to promote cooperation to prevent and combat transnational organized crime more effectively.

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

(a) "Organized criminal group" shall mean a structured group of three or more persons, existing for a period of time and acting in concert with the aim of committing one or more serious crimes or offences established in accordance with this Convention, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit;

(b) "Serious crime" shall mean conduct constituting an offence punishable by a maximum deprivation of liberty of at least four years or a more serious penalty;

(c) "Structured group" shall mean a group that is not randomly formed for the immediate commission of an offence and that does not need to have formally defined roles for its members, continuity of its membership or a developed structure;

(d) "Property" shall mean assets of every kind, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, tangible or intangible, and legal documents or instruments evidencing title to, or interest in, such assets;

(e) "Proceeds of crime" shall mean any property derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence;

(f) "Freezing" or "seizure" shall mean temporarily prohibiting the transfer, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;

(g) "Confiscation", which includes forfeiture where applicable, shall mean the permanent deprivation of property by order of a court or other competent authority;

(h) "Predicate offence" shall mean any offence as a result of which proceeds have been generated that may become the subject of an offence as defined in article 6 of this Convention;

(i) "Controlled delivery" shall mean the technique of allowing illicit or suspect consignments to pass out of, through or into the territory of one or more States, with the knowledge and under the supervision of their competent authorities, with a view to the investigation of an offence and the identification of persons involved in the commission of the offence;

(j) "Regional economic integration organization" shall mean an organization constituted by sovereign States of a given region, to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to it; references to "States Parties" under this Convention shall apply to such organizations within the limits of their competence.

Article 3

Scope of application

1. This Convention shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of:

(a) The offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention; and

(b) Serious crime as defined in article 2 of this Convention; where the offence is transnational in nature and involves an organized criminal group.

2. For the purpose of paragraph 1 of this article, an offence is transnational in nature if:

(a) It is committed in more than one State;

(b) It is committed in one State but a substantial part of its preparation, planning, direction or control takes place in another State;

(c) It is committed in one State but involves an organized criminal group that engages in criminal activities in more than one State; or

(d) It is committed in one State but has substantial effects in another State.

Article 4

Protection of sovereignty

1. States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

2. Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State the exercise of jurisdiction and performance of functions

that are reserved exclusively for the authorities of that other State by its domestic law.

Article 5

Criminalization of participation in an organized criminal group

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) Either or both of the following as criminal offences distinct from those involving the attempt or completion of the criminal activity:
   (i) Agreeing with one or more other persons to commit a serious crime for a purpose relating directly or indirectly to the obtaining of a financial or other material benefit and, where required by domestic law, involving an act undertaken by one of the participants in furtherance of the agreement or involving an organized criminal group;
   (ii) Conduct by a person who, with knowledge of either the aim and general criminal activity of an organized criminal group or its intention to commit the crimes in question, takes an active part in:
      a. Criminal activities of the organized criminal group;
      b. Other activities of the organized criminal group in the knowledge that his or her participation will contribute to the achievement of the above-described criminal aim;

(b) Organizing, directing, aiding, abetting, facilitating or counselling the commission of serious crime involving an organized criminal group.

2. The knowledge, intent, aim, purpose or agreement referred to in paragraph 1 of this article may be inferred from objective factual circumstances.

3. States Parties whose domestic law requires involvement of an organized criminal group for purposes of the offences established in accordance with paragraph 1 (a) (i) of this article shall ensure that their domestic law covers all serious crimes involving organized criminal groups. Such States Parties, as well as States Parties whose domestic law requires an act in furtherance of the agreement for purposes of the offences established in accordance with paragraph 1 (a) (i) of this article, shall so inform the Secretary-General of the United Nations at the time of their signature or of deposit of their instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention.

Article 6

Criminalization of the laundering of proceeds of crime

1. Each State Party shall adopt, in accordance with fundamental principles of its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) (i) The conversion or transfer of property, knowing that such property is the proceeds of crime, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of helping any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his or her action;
   (ii) The concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement or ownership of or rights with respect to property, knowing that such property is the proceeds of crime;

(b) Subject to the basic concepts of its legal system:
   (i) The acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property is the proceeds of crime;
   (ii) Participation in, association with or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.

2. For purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:

(a) Each State Party shall seek to apply paragraph 1 of this article to the widest range of predicate offences;

(b) Each State Party shall include as predicate offences all serious crime as defined in article 2 of this Convention and the offences established in accordance with articles 5, 8 and 23 of this Convention. In the case of States Parties whose legislation sets out a list of specific predicate offences, they shall, at a minimum, include in such list a comprehensive range of offences associated with organized criminal groups;

(c) For the purposes of subparagraph (b), predicate offences shall include offences committed both within and outside the jurisdiction of the State Party in question. However, offences committed outside the jurisdiction of a State Party shall constitute predicate offences only when the relevant conduct is a criminal offence under the domestic law of the State where it is committed and would be a criminal offence under the domestic law of the State Party implementing or applying this article had it been committed there;

(d) Each State Party shall furnish copies of its laws that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations;

(e) If required by fundamental principles of the domestic law of a State Party, it may be provided that the offences set forth in paragraph 1 of this article do not apply to the persons who committed the predicate offence;

(f) Knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in paragraph 1 of this article may be inferred from objective factual circumstances.

Article 7

Measures to combat money-laundering

1. Each State Party:

(a) Shall institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory regime for banks and non-bank financial institutions and, where appropriate, other bodies particularly susceptible to moneylaundering, within its competence, in order to deter and detect all forms of money-laundering, which regime shall emphasize requirements for customer identification, record-keeping and the reporting of suspicious transactions;

(b) Shall, without prejudice to articles 18 and 27 of this Convention, ensure that administrative, regulatory, law enforcement and other authorities dedicated to combating money-laundering (including, where appropriate under domestic law, judicial authorities) have the ability to cooperate and exchange information at the national and international levels within the conditions prescribed by its domestic law and, to that end, shall consider the establishment of a financial intelligence unit to serve as a national centre for the collection, analysis and dissemination of information regarding potential money-laundering.

2. States Parties shall consider implementing feasible measures to detect and monitor the movement of cash and appropriate negotiable instruments across their borders, subject to safeguards to ensure proper use of information and without impeding in any way the movement of legitimate capital. Such measures may include a requirement that individuals and businesses report the cross-border transfer of substantial quantities of cash and appropriate negotiable instruments.

3. In establishing a domestic regulatory and supervisory regime under the terms of this article, and without prejudice to any other article of this Convention, States Parties are called upon to use as a guideline the relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations against money-laundering.

4. States Parties shall endeavour to develop and promote global, regional, subregional and bilateral cooperation among judicial, law enforcement and financial regulatory authorities in order to combat money laundering.

Article 8

Criminalization of corruption

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) The promise, offering or giving to a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties;

(b) The solicitation or acceptance by a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties.

2. Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences conduct referred to in paragraph 1 of this article involving a foreign public official or international civil servant. Likewise, each State Party shall consider establishing as criminal offences other forms of corruption.

3. Each State Party shall also adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence participation as an accomplice in an offence established in accordance with this article.

4. For the purposes of paragraph 1 of this article and article 9 of this Convention, "public official" shall mean a public official or a person who provides a public service as defined in the domestic law and as applied in the criminal law of the State Party in which the person in question performs that function.

Article 9

Measures against corruption

1. In addition to the measures set forth in article 8 of this Convention, each State Party shall, to the extent appropriate and consistent with its legal system, adopt legislative, administrative or other effective measures to promote integrity and to prevent, detect and punish the corruption of public officials.

2. Each State Party shall take measures to ensure effective action by its authorities in the prevention, detection and punishment of the corruption of public officials, including providing such authorities with adequate independence to deter the exertion of inappropriate influence on their actions.

Article 10

Liability of legal persons

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, consistent with its legal principles, to establish the liability of legal persons for participation in serious crimes involving an organized criminal group and for the offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention.

2. Subject to the legal principles of the State Party, the liability of legal persons may be criminal, civil or administrative.

3. Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.

4. Each State Party shall, in particular, ensure that legal persons held liable in accordance with this article are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 11

Prosecution, adjudication and sanctions

1. Each State Party shall make the commission of an offence established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention liable to sanctions that take into account the gravity of that offence.

2. Each State Party shall endeavour to ensure that any discretionary legal powers under its domestic law relating to the prosecution of persons for offences covered by this Convention are exercised to maximize the effectiveness of law enforcement measures in respect of those offences and with due regard to the need to deter the commission of such offences.

3. In the case of offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention, each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic law and with due regard to the rights of the defence, to seek to ensure that conditions imposed in connection with decisions on release pending trial or appeal take into consideration the need to ensure the presence of the defendant at subsequent criminal proceedings.

4. Each State Party shall ensure that its courts or other competent authorities bear in mind the grave nature of the offences covered by this Convention when considering the eventuality of early release or parole of persons convicted of such offences.

5. Each State Party shall, where appropriate, establish under its domestic law a long statute of limitations period in which to commence proceedings for any offence covered by this Convention and a longer period where the alleged offender has evaded the administration of justice.

6. Nothing contained in this Convention shall affect the principle that the description of the offences established in accordance with this Convention and of the applicable legal defences or other legal principles controlling the lawfulness of conduct is reserved to the domestic law of a State Party and that such offences shall be prosecuted and punished in accordance with that law.

Article 12

Confiscation and seizure

1. States Parties shall adopt, to the greatest extent possible within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to enable confiscation of:

(a) Proceeds of crime derived from offences covered by this Convention or property the value of which corresponds to that of such proceeds;

(b) Property, equipment or other instrumentalities used in or destined for use in offences covered by this Convention.

2. States Parties shall adopt such measures as may be necessary to enable the identification, tracing, freezing or seizure of any item referred to in paragraph 1 of this article for the purpose of eventual confiscation.

3. If proceeds of crime have been transformed or converted, in part or in full, into other property, such property shall be liable to the measures referred to in this article instead of the proceeds.

4. If proceeds of crime have been intermingled with property acquired from legitimate sources, such property shall, without prejudice to any powers relating to freezing or seizure, be liable to confiscation up to the assessed value of the intermingled proceeds.

5. Income or other benefits derived from proceeds of crime, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled shall also be liable to the measures referred to in this article, in the same manner and to the same extent as proceeds of crime.

6. For the purposes of this article and article 13 of this Convention, each State Party shall empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized. States Parties shall not decline to act under the provisions of this paragraph on the ground of bank secrecy.

7. States Parties may consider the possibility of requiring that an offender demonstrate the lawful origin of alleged proceeds of crime or other property liable to confiscation, to the extent that such a requirement is consistent with the principles of their domestic law and with the nature of the judicial and other proceedings.

8. The provisions of this article shall not be construed to prejudice the rights of bona fide third parties.

9. Nothing contained in this article shall affect the principle that the measures to which it refers shall be defined and implemented in accordance with and subject to the provisions of the domestic law of a State Party.

Article 13

International cooperation for purposes of confiscation

1. A State Party that has received a request from another State Party having jurisdiction over an offence covered by this Convention for confiscation of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 12, paragraph 1, of this Convention situated in its territory shall, to the greatest extent possible within its domestic legal system:

(a) Submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such an order is granted, give effect to it; or

(b) Submit to its competent authorities, with a view to giving effect to it to the extent requested, an order of confiscation issued by a court in the territory of the requesting State Party in accordance with article 12, paragraph 1, of this Convention insofar as it relates to proceeds of crime, property, equipment or

other instrumentalities referred to in article 12, paragraph 1, situated in the territory of the requested State Party.

2. Following a request made by another State Party having jurisdiction over an offence covered by this Convention, the requested State Party shall take measures to identify, trace and freeze or seize proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 12, paragraph 1, of this Convention for the purpose of eventual confiscation to be ordered either by the requesting State Party or, pursuant to a request under paragraph 1 of this article, by the requested State Party.

3. The provisions of article 18 of this Convention are applicable, mutatis mutandis, to this article. In addition to the information specified in article 18, paragraph 15, requests made pursuant to this article shall contain:

(a) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (a) of this article, a description of the property to be confiscated and a statement of the facts relied upon by the requesting State Party sufficient to enable the requested State Party to seek the order under its domestic law;

(b) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (b) of this article, a legally admissible copy of an order of confiscation upon which the request is based issued by the requesting State Party, a statement of the facts and information as to the extent to which execution of the order is requested;

(c) In the case of a request pertaining to paragraph 2 of this article, a statement of the facts relied upon by the requesting State Party and a description of the actions requested.

4. The decisions or actions provided for in paragraphs 1 and 2 of this article shall be taken by the requested State Party in accordance with and subject to the provisions of its domestic law and its procedural rules or any bilateral or multilateral treaty, agreement or arrangement to which it may be bound in relation to the requesting State Party.

5. Each State Party shall furnish copies of its laws and regulations that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws and regulations or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations.

6. If a State Party elects to make the taking of the measures referred to in paragraphs 1 and 2 of this article conditional on the existence of a relevant treaty, that State Party shall consider this Convention the necessary and sufficient treaty basis.

7. Cooperation under this article may be refused by a State Party if the offence to which the request relates is not an offence covered by this Convention.

8. The provisions of this article shall not be construed to prejudice the rights of bona fide third parties.

9. States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral treaties, agreements or arrangements to enhance the effectiveness of international cooperation undertaken pursuant to this article.

Article 14

Disposal of confiscated proceeds of crime or property

1. Proceeds of crime or property confiscated by a State Party pursuant to articles 12 or 13, paragraph 1, of this Convention shall be disposed of by that State Party in accordance with its domestic law and administrative procedures.

2. When acting on the request made by another State Party in accordance with article 13 of this Convention, States Parties shall, to the extent permitted by domestic law and if so requested, give priority consideration to returning the confiscated proceeds of crime or property to the requesting State Party so that it can give compensation to the victims of the crime or return such proceeds of crime or property to their legitimate owners.

3. When acting on the request made by another State Party in accordance with articles 12 and 13 of this Convention, a State Party may give special consideration to concluding agreements or arrangements on:

(a) Contributing the value of such proceeds of crime or property or funds derived from the sale of such proceeds of crime or property or a part thereof to the account designated in accordance with article 30, paragraph 2 (c), of this Convention and to intergovernmental bodies specializing in the fight against organized crime;

(b) Sharing with other States Parties, on a regular or case-by-case basis, such proceeds of crime or property, or funds derived from the sale of such proceeds of crime or property, in accordance with its domestic law or administrative procedures.

Article 15

Jurisdiction

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention when:

(a) The offence is committed in the territory of that State Party; or

(b) The offence is committed on board a vessel that is flying the flag of that State Party or an aircraft that is registered under the laws of that State Party at the time that the offence is committed.

2. Subject to article 4 of this Convention, a State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

(a) The offence is committed against a national of that State Party;

(b) The offence is committed by a national of that State Party or a stateless person who has his or her habitual residence in its territory; or

(c) The offence is:

(i) One of those established in accordance with article 5, paragraph 1, of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of a serious crime within its territory;

(ii) One of those established in accordance with article 6, paragraph 1 (b) (ii), of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of an offence established in accordance with article 6, paragraph 1 (a) (i) or (ii) or (b) (i), of this Convention within its territory.

3. For the purposes of article 16, paragraph 10, of this Convention, each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences covered by this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite such person solely on the ground that he or she is one of its nationals.

4. Each State Party may also adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences covered by this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her.

5. If a State Party exercising its jurisdiction under paragraph 1 or 2 of this article has been notified, or has otherwise learned, that one or more other States Parties are conducting an investigation, prosecution or judicial proceeding in respect of the same conduct, the competent authorities of those States Parties shall, as appropriate, consult one another with a view to coordinating their actions.

6. Without prejudice to norms of general international law, this Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Article 16

Extradition

1. This article shall apply to the offences covered by this Convention or in cases where an offence referred to in article 3, paragraph 1 (a) or (b), involves an organized criminal group and the person who is the subject of the request for extradition is located in the territory of the requested State Party, provided that the offence for which extradition is sought is punishable under the domestic law of both the requesting State Party and the requested State Party.

2. If the request for extradition includes several separate serious crimes, some of which are not covered by this article, the requested State Party may apply this article also in respect of the latter offences.

3. Each of the offences to which this article applies shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

4. If a State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention the legal basis for extradition in respect of any offence to which this article applies.

5. States Parties that make extradition conditional on the existence of a treaty shall:

(a) At the time of deposit of their instrument of ratification, acceptance, approval of or accession to this Convention, inform the Secretary-General of the United Nations whether they will take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition with other States Parties to this Convention; and

(b) If they do not take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition, seek, where appropriate, to conclude treaties on extradition with other States Parties to this Convention in order to implement this article.

6. States Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize offences to which this article applies as extraditable offences between themselves.

7. Extradition shall be subject to the conditions provided for by the domestic law of the requested State Party or by applicable extradition treaties, including, inter alia, conditions in relation to the minimum penalty requirement for extradition and the grounds upon which the requested State Party may refuse extradition.

8. States Parties shall, subject to their domestic law, endeavour to expedite extradition procedures and to simplify evidentiary requirements relating thereto in respect of any offence to which this article applies.

9. Subject to the provisions of its domestic law and its extradition treaties, the requested State Party may, upon being satisfied that the circumstances so warrant and are urgent and at the request of the requesting State Party, take a person whose extradition is sought and who is present in its territory into custody or take other appropriate measures to ensure his or her presence at extradition proceedings.

10. A State Party in whose territory an alleged offender is found, if it does not extradite such person in respect of an offence to which this article applies solely on the ground that he or she is one of its nationals, shall, at the request of the State Party seeking extradition, be obliged to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision and conduct their proceedings in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the domestic law of that State Party. The States Parties concerned shall cooperate with each other, in particular on procedural and evidentiary aspects, to ensure the efficiency of such prosecution.

11. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State Party to serve the

sentence imposed as a result of the trial or proceedings for which the extradition or surrender of the person was sought and that State Party and the State Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms that they may deem appropriate, such conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 10 of this article.

12. If extradition, sought for purposes of enforcing a sentence, is refused because the person sought is a national of the requested State Party, the requested Party shall, if its domestic law so permits and in conformity with the requirements of such law, upon application of the requesting Party, consider the enforcement of the sentence that has been imposed under the domestic law of the requesting Party or the remainder thereof.

13. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences to which this article applies shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided by the domestic law of the State Party in the territory of which that person is present.

14. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's sex, race, religion, nationality, ethnic origin or political opinions or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any one of these reasons.

15. States Parties may not refuse a request for extradition on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

16. Before refusing extradition, the requested State Party shall, where appropriate, consult with the requesting State Party to provide it with ample opportunity to present its opinions and to provide information relevant to its allegation.

17. States Parties shall seek to conclude bilateral and multilateral agreements or arrangements to carry out or to enhance the effectiveness of extradition.

Article 17

Transfer of sentenced persons

States Parties may consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on the transfer to their territory of persons sentenced to imprisonment or other forms of deprivation of liberty for offences covered by this Convention, in order that they may complete their sentences there.

Article 18

Mutual legal assistance

1. States Parties shall afford one another the widest measure of mutual legal assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences covered by this Convention as provided for in article 3 and shall reciprocally extend to one another similar assistance where the requesting State Party has reasonable grounds to suspect that the offence referred to in article 3, paragraph 1 (a) or (b), is transnational in nature, including that victims, witnesses, proceeds, instrumentalities or evidence of such offences are located in the requested State Party and that the offence involves an organized criminal group.

2. Mutual legal assistance shall be afforded to the fullest extent possible under relevant laws, treaties, agreements and arrangements of the requested State Party with respect to investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences for which a legal person may be held liable in accordance with article 10 of this Convention in the requesting State Party.

3. Mutual legal assistance to be afforded in accordance with this article may be requested for any of the following purposes:

(a) Taking evidence or statements from persons;
(b) Effecting service of judicial documents;
(c) Executing searches and seizures, and freezing;
(d) Examining objects and sites;
(e) Providing information, evidentiary items and expert evaluations;
(f) Providing originals or certified copies of relevant documents and records, including government, bank, financial, corporate or business records;
(g) Identifying or tracing proceeds of crime, property, instrumentalities or other things for evidentiary purposes;
(h) Facilitating the voluntary appearance of persons in the requesting State Party;
(i) Any other type of assistance that is not contrary to the domestic law of the requested State Party.

4. Without prejudice to domestic law, the competent authorities of a State Party may, without prior request, transmit information relating to criminal matters to a competent authority in another State Party where they believe that such information could assist the authority in undertaking or successfully concluding inquiries and criminal proceedings or could result in a request formulated by the latter State Party pursuant to this Convention.

5. The transmission of information pursuant to paragraph 4 of this article shall be without prejudice to inquiries and criminal proceedings in the State of the competent authorities providing the information. The competent authorities receiving the information shall comply with a request that said information remain confidential, even temporarily, or with restrictions on its use. However, this shall not prevent the receiving State Party from disclosing in its proceedings information that is exculpatory to an accused person. In such a case, the receiving State Party shall notify the transmitting State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the transmitting State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not

possible, the receiving State Party shall inform the transmitting State Party of the disclosure without delay.

6. The provisions of this article shall not affect the obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, that governs or will govern, in whole or in part, mutual legal assistance.

7. Paragraphs 9 to 29 of this article shall apply to requests made pursuant to this article if the States Parties in question are not bound by a treaty of mutual legal assistance. If those States Parties are bound by such a treaty, the corresponding provisions of that treaty shall apply unless the States Parties agree to apply paragraphs 9 to 29 of this article in lieu thereof. States Parties are strongly encouraged to apply these paragraphs if they facilitate cooperation.

8. States Parties shall not decline to render mutual legal assistance pursuant to this article on the ground of bank secrecy.

9. States Parties may decline to render mutual legal assistance pursuant to this article on the ground of absence of dual criminality. However, the requested State Party may, when it deems appropriate, provide assistance, to the extent it decides at its discretion, irrespective of whether the conduct would constitute an offence under the domestic law of the requested State Party.

10. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for investigations, prosecutions or judicial proceedings in relation to offences covered by this Convention may be transferred if the following conditions are met:

(a) The person freely gives his or her informed consent;

(b) The competent authorities of both States Parties agree, subject to such conditions as those States Parties may deem appropriate.

11. For the purposes of paragraph 10 of this article:

(a) The State Party to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State Party from which the person was transferred;

(b) The State Party to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State Party from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States Parties;

(c) The State Party to which the person is transferred shall not require the State Party from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State Party to which he or she was transferred.

12. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with paragraphs 10 and 11 of this article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the State from which he or she was transferred.

13. Each State Party shall designate a central authority that shall have the responsibility and power to receive requests for mutual legal assistance and either to execute them or to transmit them to the competent authorities for execution. Where a State Party has a special region or territory with a separate system of mutual legal assistance, it may designate a distinct central authority that shall have the same function for that region or territory. Central authorities shall ensure the speedy and proper execution or transmission of the requests received. Where the central authority transmits the request to a competent authority for execution, it shall encourage the speedy and proper execution of the request by the competent authority. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the central authority designated for this purpose at the time each State Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. Requests for mutual legal assistance and any communication related thereto shall be transmitted to the central authorities designated by the States Parties. This requirement shall be without prejudice to the right of a State Party to require that such requests and communications be addressed to it through diplomatic channels and, in urgent circumstances, where the States Parties agree, through the International Criminal Police Organization, if possible.

14. Requests shall be made in writing or, where possible, by any means capable of producing a written record, in a language acceptable to the requested State Party, under conditions allowing that State Party to establish authenticity. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the language or languages acceptable to each State Party at the time it deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. In urgent circumstances and where agreed by the States Parties, requests may be made orally, but shall be confirmed in writing forthwith.

15. A request for mutual legal assistance shall contain:

(a) The identity of the authority making the request;

(b) The subject matter and nature of the investigation, prosecution or judicial proceeding to which the request relates and the name and functions of the authority conducting the investigation, prosecution or judicial proceeding;

(c) A summary of the relevant facts, except in relation to requests for the purpose of service of judicial documents;

(d) A description of the assistance sought and details of

any particular procedure that the requesting State Party wishes to be followed;

(e) Where possible, the identity, location and nationality of any person concerned; and

(f) The purpose for which the evidence, information or action is sought.

16. The requested State Party may request additional information when it appears necessary for the execution of the request in accordance with its domestic law or when it can facilitate such execution.

17. A request shall be executed in accordance with the domestic law of the requested State Party and, to the extent not contrary to the domestic law of the requested State Party and where possible, in accordance with the procedures specified in the request.

18. Wherever possible and consistent with fundamental principles of domestic law, when an individual is in the territory of a State Party and has to be heard as a witness or expert by the judicial authorities of another State Party, the first State Party may, at the request of the other, permit the hearing to take place by video conference if it is not possible or desirable for the individual in question to appear in person in the territory of the requesting State Party. States Parties may agree that the hearing shall be conducted by a judicial authority of the requesting State Party and attended by a judicial authority of the requested State Party.

19. The requesting State Party shall not transmit or use information or evidence furnished by the requested State Party for investigations, prosecutions or judicial proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested State Party. Nothing in this paragraph shall prevent the requesting State Party from disclosing in its proceedings information or evidence that is exculpatory to an accused person. In the latter case, the requesting State Party shall notify the requested State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the requested State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the requesting State Party shall inform the requested State Party of the disclosure without delay.

20. The requesting State Party may require that the requested State Party keep confidential the fact and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested State Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting State Party.

21. Mutual legal assistance may be refused:

(a) If the request is not made in conformity with the provisions of this article;

(b) If the requested State Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, ordre public or other essential interests;

(c) If the authorities of the requested State Party would be prohibited by its domestic law from carrying out the action requested with regard to any similar offence, had it been subject to investigation, prosecution or judicial proceedings under their own jurisdiction;

(d) If it would be contrary to the legal system of the requested State Party relating to mutual legal assistance for the request to be granted.

22. States Parties may not refuse a request for mutual legal assistance on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

23. Reasons shall be given for any refusal of mutual legal assistance.

24. The requested State Party shall execute the request for mutual legal assistance as soon as possible and shall take as full account as possible of any deadlines suggested by the requesting State Party and for which reasons are given, preferably in the request. The requested State Party shall respond to reasonable requests by the requesting State Party on progress of its handling of the request. The requesting State Party shall promptly inform the requested State Party when the assistance sought is no longer required.

25. Mutual legal assistance may be postponed by the requested State Party on the ground that it interferes with an ongoing investigation, prosecution or judicial proceeding.

26. Before refusing a request pursuant to paragraph 21 of this article or postponing its execution pursuant to paragraph 25 of this article, the requested State Party shall consult with the requesting State Party to consider whether assistance may be granted subject to such terms and conditions as it deems necessary. If the requesting State Party accepts assistance subject to those conditions, it shall comply with the conditions.

27. Without prejudice to the application of paragraph 12 of this article, a witness, expert or other person who, at the request of the requesting State Party, consents to give evidence in a proceeding or to assist in an investigation, prosecution or judicial proceeding in the territory of the requesting State Party shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in that territory in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the requested State Party. Such safe conduct shall cease when the witness, expert or other person having had, for a period of fifteen consecutive days or for any period agreed upon by the States Parties from the date on which he or she has been officially informed that his or her presence is no longer required by the judicial authorities, an opportunity of leaving, has nevertheless remained voluntarily in the territory of the requesting State Party or, having left it, has returned of his or her own free will.

28. The ordinary costs of executing a request shall be borne by the requested State Party, unless otherwise agreed by the States Parties concerned. If expenses of a substantial or extraordinary nature are or will be required to fulfil the request, the States Parties shall consult to determine the terms and conditions under

which the request will be executed, as well as the manner in which the costs shall be borne.

29. The requested State Party:

(a) Shall provide to the requesting State Party copies of government records, documents or information in its possession that under its domestic law are available to the general public;

(b) May, at its discretion, provide to the requesting State Party in whole, in part or subject to such conditions as it deems appropriate, copies of any government records, documents or information in its possession that under its domestic law are not available to the general public.

30. States Parties shall consider, as may be necessary, the possibility of concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements that would serve the purposes of, give practical effect to or enhance the provisions of this article.

Article 19

Joint investigations

States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements whereby, in relation to matters that are the subject of investigations, prosecutions or judicial proceedings in one or more States, the competent authorities concerned may establish joint investigative bodies. In the absence of such agreements or arrangements, joint investigations may be undertaken by agreement on a case-by-case basis. The States Parties involved shall ensure that the sovereignty of the State Party in whose territory such investigation is to take place is fully respected.

Article 20

Special investigative techniques

1. If permitted by the basic principles of its domestic legal system, each State Party shall, within its possibilities and under the conditions prescribed by its domestic law, take the necessary measures to allow for the appropriate use of controlled delivery and, where it deems appropriate, for the use of other special investigative techniques, such as electronic or other forms of surveillance and undercover operations, by its competent authorities in its territory for the purpose of effectively combating organized crime.

2. For the purpose of investigating the offences covered by this Convention, States Parties are encouraged to conclude, when necessary, appropriate bilateral or multilateral agreements or arrangements for using such special investigative techniques in the context of cooperation at the international level. Such agreements or arrangements shall be concluded and implemented in full compliance with the principle of sovereign equality of States and shall be carried out strictly in accordance with the terms of those agreements or arrangements.

3. In the absence of an agreement or arrangement as set forth in paragraph 2 of this article, decisions to use such special investigative techniques at the international level shall be made on a case-by-case basis and may, when necessary, take into consideration financial arrangements and understandings with respect to the exercise of jurisdiction by the States Parties concerned.

4. Decisions to use controlled delivery at the international level may, with the consent of the States Parties concerned, include methods such as intercepting and allowing the goods to continue intact or be removed or replaced in whole or in part.

Article 21

Transfer of criminal proceedings

States Parties shall consider the possibility of transferring to one another proceedings for the prosecution of an offence covered by this Convention in cases where such transfer is considered to be in the interests of the proper administration of justice, in particular in cases where several jurisdictions are involved, with a view to concentrating the prosecution.

Article 22

Establishment of criminal record

Each State Party may adopt such legislative or other measures as may be necessary to take into consideration, under such terms as and for the purpose that it deems appropriate, any previous conviction in another State of an alleged offender for the purpose of using such information in criminal proceedings relating to an offence covered by this Convention.

Article 23

Criminalization of obstruction of justice

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) The use of physical force, threats or intimidation or the promise, offering or giving of an undue advantage to induce false testimony or to interfere in the giving of testimony or the production of evidence in a proceeding in relation to the commission of offences covered by this Convention;

(b) The use of physical force, threats or intimidation to interfere with the exercise of official duties by a justice or law enforcement official in relation to the commission of offences covered by this Convention. Nothing in this subparagraph shall prejudice the right of States Parties to have legislation that protects other categories of public officials.

Article 24

Protection of witnesses

1. Each State Party shall take appropriate measures within its means to provide effective protection from potential retaliation or intimidation for witnesses in criminal proceedings who give testimony concerning

offences covered by this Convention and, as appropriate, for their relatives and other persons close to them.

2. The measures envisaged in paragraph 1 of this article may include, inter alia, without prejudice to the rights of the defendant, including the right to due process:

(a) Establishing procedures for the physical protection of such persons, such as, to the extent necessary and feasible, relocating them and permitting, where appropriate, non-disclosure or limitations on the disclosure of information concerning the identity and whereabouts of such persons;

(b) Providing evidentiary rules to permit witness testimony to be given in a manner that ensures the safety of the witness, such as permitting testimony to be given through the use of communications technology such as video links or other adequate means.

3. States Parties shall consider entering into agreements or arrangements with other States for the relocation of persons referred to in paragraph 1 of this article.

4. The provisions of this article shall also apply to victims insofar as they are witnesses.

Article 25

Assistance to and protection of victims

1. Each State Party shall take appropriate measures within its means to provide assistance and protection to victims of offences covered by this Convention, in particular in cases of threat of retaliation or intimidation.

2. Each State Party shall establish appropriate procedures to provide access to compensation and restitution for victims of offences covered by this Convention.

3. Each State Party shall, subject to its domestic law, enable views and concerns of victims to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

Article 26

Measures to enhance cooperation with law enforcement authorities

1. Each State Party shall take appropriate measures to encourage persons who participate or who have participated in organized criminal groups:

(a) To supply information useful to competent authorities for investigative and evidentiary purposes on such matters as:
  (i) The identity, nature, composition, structure, location or activities of organized criminal groups;
  (ii) Links, including international links, with other organized criminal groups;
  (iii) Offences that organized criminal groups have committed or may commit;

(b) To provide factual, concrete help to competent authorities that may contribute to depriving organized criminal groups of their resources or of the proceeds of crime.

2. Each State Party shall consider providing for the possibility, in appropriate cases, of mitigating punishment of an accused person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence covered by this Convention.

3. Each State Party shall consider providing for the possibility, in accordance with fundamental principles of its domestic law, of granting immunity from prosecution to a person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence covered by this Convention.

4. Protection of such persons shall be as provided for in article 24 of this Convention.

5. Where a person referred to in paragraph 1 of this article located in one State Party can provide substantial cooperation to the competent authorities of another State Party, the States Parties concerned may consider entering into agreements or arrangements, in accordance with their domestic law, concerning the potential provision by the other State Party of the treatment set forth in paragraphs 2 and 3 of this article.

Article 27

Law enforcement cooperation

1. States Parties shall cooperate closely with one another, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, to enhance the effectiveness of law enforcement action to combat the offences covered by this Convention. Each State Party shall, in particular, adopt effective measures:

(a) To enhance and, where necessary, to establish channels of communication between their competent authorities, agencies and services in order to facilitate the secure and rapid exchange of information concerning all aspects of the offences covered by this Convention, including, if the States Parties concerned deem it appropriate, links with other criminal activities;

(b) To cooperate with other States Parties in conducting inquiries with respect to offences covered by this Convention concerning:
  (i) The identity, whereabouts and activities of persons suspected of involvement in such offences or the location of other persons concerned;
  (ii) The movement of proceeds of crime or property derived from the commission of such offences;
  (iii) The movement of property, equipment or other instrumentalities used or intended for use in the commission of such offences;

(c) To provide, when appropriate, necessary items or quantities of substances for analytical or investigative purposes;

(d) To facilitate effective coordination between their competent authorities, agencies and services and to promote the exchange of personnel and other

experts, including, subject to bilateral agreements or arrangements between the States Parties concerned, the posting of liaison officers;

(e) To exchange information with other States Parties on specific means and methods used by organized criminal groups, including, where applicable, routes and conveyances and the use of false identities, altered or false documents or other means of concealing their activities;

(f) To exchange information and coordinate administrative and other measures taken as appropriate for the purpose of early identification of the offences covered by this Convention.

2. With a view to giving effect to this Convention, States Parties shall consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on direct cooperation between their law enforcement agencies and, where such agreements or arrangements already exist, amending them. In the absence of such agreements or arrangements between the States Parties concerned, the Parties may consider this Convention as the basis for mutual law enforcement cooperation in respect of the offences covered by this Convention. Whenever appropriate, States Parties shall make full use of agreements or arrangements, including international or regional organizations, to enhance the cooperation between their law enforcement agencies.

3. States Parties shall endeavour to cooperate within their means to respond to transnational organized crime committed through the use of modern technology.

Article 28

Collection, exchange and analysis of information on the nature of organized crime

1. Each State Party shall consider analysing, in consultation with the scientific and academic communities, trends in organized crime in its territory, the circumstances in which organized crime operates, as well as the professional groups and technologies involved.

2. States Parties shall consider developing and sharing analytical expertise concerning organized criminal activities with each other and through international and regional organizations. For that purpose, common definitions, standards and methodologies should be developed and applied as appropriate.

3. Each State Party shall consider monitoring its policies and actual measures to combat organized crime and making assessments of their effectiveness and efficiency.

Article 29

Training and technical assistance

1. Each State Party shall, to the extent necessary, initiate, develop or improve specific training programmes for its law enforcement personnel, including prosecutors, investigating magistrates and customs personnel, and other personnel charged with the prevention, detection and control of the offences covered by this Convention. Such programmes may include secondments and exchanges of staff. Such programmes shall deal, in particular and to the extent permitted by domestic law, with the following:

(a) Methods used in the prevention, detection and control of the offences covered by this Convention;

(b) Routes and techniques used by persons suspected of involvement in offences covered by this Convention, including in transit States, and appropriate countermeasures;

(c) Monitoring of the movement of contraband;

(d) Detection and monitoring of the movements of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities and methods used for the transfer, concealment or disguise of such proceeds, property, equipment or other instrumentalities, as well as methods used in combating moneylaundering and other financial crimes;

(e) Collection of evidence;

(f) Control techniques in free trade zones and free ports;

(g) Modern law enforcement equipment and techniques, including electronic surveillance, controlled deliveries and undercover operations;

(h) Methods used in combating transnational organized crime committed through the use of computers, telecommunications networks or other forms of modern technology; and

(i) Methods used in the protection of victims and witnesses.

2. States Parties shall assist one another in planning and implementing research and training programmes designed to share expertise in the areas referred to in paragraph 1 of this article and to that end shall also, when appropriate, use regional and international conferences and seminars to promote cooperation and to stimulate discussion on problems of mutual concern, including the special problems and needs of transit States.

3. States Parties shall promote training and technical assistance that will facilitate extradition and mutual legal assistance. Such training and technical assistance may include language training, secondments and exchanges between personnel in central authorities or agencies with relevant responsibilities.

4. In the case of existing bilateral and multilateral agreements or arrangements, States Parties shall strengthen, to the extent necessary, efforts to maximize operational and training activities within international and regional organizations and within other relevant bilateral and multilateral agreements or arrangements.

Article 30

Other measures: implementation of the Convention through economic development and technical assistance

1. States Parties shall take measures conducive to the optimal implementation of this Convention to the extent possible, through international cooperation, taking into account the negative effects of organized crime on society in general, in particular on sustainable development.

2. States Parties shall make concrete efforts to the extent possible and in coordination with each other, as well as with international and regional organizations:

(a) To enhance their cooperation at various levels with developing countries, with a view to strengthening the capacity of the latter to prevent and combat transnational organized crime;

(b) To enhance financial and material assistance to support the efforts of developing countries to fight transnational organized crime effectively and to help them implement this Convention successfully;

(c) To provide technical assistance to developing countries and countries with economies in transition to assist them in meeting their needs for the implementation of this Convention. To that end, States Parties shall endeavour to make adequate and regular voluntary contributions to an account specifically designated for that purpose in a United Nations funding mechanism. States Parties may also give special consideration, in accordance with their domestic law and the provisions of this Convention, to contributing to the aforementioned account a percentage of the money or of the corresponding value of proceeds of crime or property confiscated in accordance with the provisions of this Convention;

(d) To encourage and persuade other States and financial institutions as appropriate to join them in efforts in accordance with this article, in particular by providing more training programmes and modern equipment to developing countries in order to assist them in achieving the objectives of this Convention.

3. To the extent possible, these measures shall be without prejudice to existing foreign assistance commitments or to other financial cooperation arrangements at the bilateral, regional or international level.

4. States Parties may conclude bilateral or multilateral agreements or arrangements on material and logistical assistance, taking into consideration the financial arrangements necessary for the means of international cooperation provided for by this Convention to be effective and for the prevention, detection and control of transnational organized crime.

Article 31

Prevention

1. States Parties shall endeavour to develop and evaluate national projects and to establish and promote best practices and policies aimed at the prevention of transnational organized crime.

2. States Parties shall endeavour, in accordance with fundamental principles of their domestic law, to reduce existing or future opportunities for organized criminal groups to participate in lawful markets with proceeds of crime, through appropriate legislative, administrative or other measures. These measures should focus on:

(a) The strengthening of cooperation between law enforcement agencies or prosecutors and relevant private entities, including industry;

(b) The promotion of the development of standards and procedures designed to safeguard the integrity of public and relevant private entities, as well as codes of conduct for relevant professions, in particular lawyers, notaries public, tax consultants and accountants;

(c) The prevention of the misuse by organized criminal groups of tender procedures conducted by public authorities and of subsidies and licences granted by public authorities for commercial activity;

(d) The prevention of the misuse of legal persons by organized criminal groups; such measures could include:

(i) The establishment of public records on legal and natural persons involved in the establishment, management and funding of legal persons;

(ii) The introduction of the possibility of disqualifying by court order or any appropriate means for a reasonable period of time persons convicted of offences covered by this Convention from acting as directors of legal persons incorporated within their jurisdiction;

(iii) The establishment of national records of persons disqualified from acting as directors of legal persons; and

(iv) The exchange of information contained in the records referred to in subparagraphs (d) (i) and (iii) of this paragraph with the competent authorities of other States Parties.

3. States Parties shall endeavour to promote the reintegration into society of persons convicted of offences covered by this Convention.

4. States Parties shall endeavour to evaluate periodically existing relevant legal instruments and administrative practices with a view to detecting their vulnerability to misuse by organized criminal groups.

5. States Parties shall endeavour to promote public awareness regarding the existence, causes and gravity of and the threat posed by transnational organized crime. Information may be disseminated where appropriate through the mass media and shall include measures to promote public participation in preventing and combating such crime.

6. Each State Party shall inform the Secretary-General of the United Nations of the name and address of the authority or authorities that can

assist other States Parties in developing measures to prevent transnational organized crime.

7. States Parties shall, as appropriate, collaborate with each other and relevant international and regional organizations in promoting and developing the measures referred to in this article. This includes participation in international projects aimed at the prevention of transnational organized crime, for example by alleviating the circumstances that render socially marginalized groups vulnerable to the action of transnational organized crime.

Article 32

Conference of the Parties to the Convention

1. A Conference of the Parties to the Convention is hereby established to improve the capacity of States Parties to combat transnational organized crime and to promote and review the implementation of this Convention.

2. The Secretary-General of the United Nations shall convene the Conference of the Parties not later than one year following the entry into force of this Convention. The Conference of the Parties shall adopt rules of procedure and rules governing the activities set forth in paragraphs 3 and 4 of this article (including rules concerning payment of expenses incurred in carrying out those activities).

3. The Conference of the Parties shall agree upon mechanisms for achieving the objectives mentioned in paragraph 1 of this article, including:

(a) Facilitating activities by States Parties under articles 29, 30 and 31 of this Convention, including by encouraging the mobilization of voluntary contributions;
(b) Facilitating the exchange of information among States Parties on patterns and trends in transnational organized crime and on successful practices for combating it;
(c) Cooperating with relevant international and regional organizations and non-governmental organizations;
(d) Reviewing periodically the implementation of this Convention;
(e) Making recommendations to improve this Convention and its implementation.

4. For the purpose of paragraphs 3 (d) and (e) of this article, the Conference of the Parties shall acquire the necessary knowledge of the measures taken by States Parties in implementing this Convention and the difficulties encountered by them in doing so through information provided by them and through such supplemental review mechanisms as may be established by the Conference of the Parties.

5. Each State Party shall provide the Conference of the Parties with information on its programmes, plans and practices, as well as legislative and administrative measures to implement this Convention, as required by the Conference of the Parties.

Article 33

Secretariat

1. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary secretariat services to the Conference of the Parties to the Convention.

2. The secretariat shall:

(a) Assist the Conference of the Parties in carrying out the activities set forth in article 32 of this Convention and make arrangements and provide the necessary services for the sessions of the Conference of the Parties;
(b) Upon request, assist States Parties in providing information to the Conference of the Parties as envisaged in article 32, paragraph 5, of this Convention; and
(c) Ensure the necessary coordination with the secretariats of relevant international and regional organizations.

Article 34

Implementation of the Convention

1. Each State Party shall take the necessary measures, including legislative and administrative measures, in accordance with fundamental principles of its domestic law, to ensure the implementation of its obligations under this Convention.

2. The offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention shall be established in the domestic law of each State Party independently of the transnational nature or the involvement of an organized criminal group as described in article 3, paragraph 1, of this Convention, except to the extent that article 5 of this Convention would require the involvement of an organized criminal group.

3. Each State Party may adopt more strict or severe measures than those provided for by this Convention for preventing and combating transnational organized crime.

Article 35

Settlement of disputes

l. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature,

ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 36

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Convention shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Convention shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Convention in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Convention is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Convention. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 37

Relation with protocols

1. This Convention may be supplemented by one or more protocols.

2. In order to become a Party to a protocol, a State or a regional economic integration organization must also be a Party to this Convention.

3. A State Party to this Convention is not bound by a protocol unless it becomes a Party to the protocol in accordance with the provisions thereof.

4. Any protocol to this Convention shall be interpreted together with this Convention, taking into account the purpose of that protocol.

Article 38

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument.

Article 39

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Convention, a State Party may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Convention

and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 40

Denunciation

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Convention when all of its member States have denounced it. Denunciation of this Convention in accordance with paragraph 1 of this article shall entail the denunciation of any protocols thereto.

Article 41

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Convention.

2. The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

In witness whereof, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.